

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 125, ЧИСЛО 40, П'ЯТНИЦЯ, 5 ЖОВТНЯ 2018 РОКУ

1893

Vol. 125, No. 40, FRIDAY, OCTOBER 5, 2018

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

„Знаряддя егоїстичної і ненависницької політики“

Петро Часто

Зовсім сказалися московські батюшки в Києві – тут уже не про Христову віру і молитву йдеться, навіть не про звичайну людську ввічливість, а про цілковиту втрату здорового глузду. Забувшись, де вони, в якій країні і в якому часі, ці „канонічні“ вороги незалежної України, заговорили, загнані на слизке, своїм власним безбожним голосом: призначені Вселенським Патріархом Варфоломієм екзархи повинні негайно покинути українську територію. Еге ж, так відразу й побігли! За яким таким правом? Захланного завойовника? То вже заодно скажіть, щоб і всі українці цезли з ваших очей, бо це і є справжньою метою вашого перебування в Києві.

Глибоко ж проникла в український національний організм ця імперська зараза, що й на 28-му році державної незалежності України кремлівська агентура в рясах веде себе так нахабно. Як тут не згадати безсмертне Кобзареве пророцтво:

...Кажуть, бачиш, що „все то-те
Таки й було наше,
А що ми тільки наймали
Татарам на папу,
Та полякам...“. Може й справді!
Нехай і так буде!
Так сміються з України
Сторонні люди!...
Не смійтеся, чужі люди:
Церква-домовина
Розвалиться... а з-під неї
Встане Україна...

Й от на наших очах ця „церква-домовина“, в якій нема ні правди, ні справедливості, розвалюється – від внутрішньої невідповідності своєму християнському призначенню.

Один з тих двох присланих з Константинополя до Києва екзархів – добре знаний в нашій громаді Єпископ Даниїл з Бавнд-Бруку, Нью-Джерсі. „Свобода“ багато разів писала про його добродійну діяльність в Україні, також він сам про це розповідав зі сторінок нашої газети.

Спокійно-мудрою, достойною церковного єрарха є його відповідь на брутальну забаганку київсько-московського кліру: „...Мільйони українців мають канонічне право на свою Помісну Церкву, яка вільно володіє рідною мовою, мають право жити відповідно до традицій батьків і матерів Київської Русі-України, закатованих релігійними і політичними режимами минулого“.

Москва тремтить і божеволіє від жаху, що остаточно втрачає Україну. Державну незалежність ще якось можна приборкувати гібридною війною, витонченим пропагандистським обманом, диверсіями, залякуванням, але ж не

(Закінчення на стор. 19)

Триває агресія Росії у площині охорони здоров'я

Виконуюча обов'язки Міністра охорони здоров'я України д-р Уляна Супрун виступила 27 вересня на Зустрічі високого рівня щодо боротьби проти туберкульозу під час 73-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН. Нижче вміщено її промову (переклад з англійської мови) про гібридну війну Росії в сфері охорони здоров'я.

Боротьба з туберкульозом є пріоритетним питанням у порядку денному для держав-членів ООН. У відсутності належного лікування, туберкульоз залишатиметься головною причиною смертності від інфекційних захворювань. Вакцинація БЦЖ є одним з наших інструментів для запобігання смертей в контексті епідемії туберкульозу, але сьогодні існує ще одна загроза для світу в боротьбі з цією хворобою. Це загроза, що виникає внаслідок використання новітніх інформаційних технологій та якісних проривів в сфері комунікацій, – гібридна війна проти здоров'я.

Нещодавно в „American Journal of Public Health“ було опубліковано дослідження про російських ботів та тролів, які кілька років поспіль поширювали антивакцинаторські міти, повідомлення та брехню про вакцини в соціальних мережах, розпалюючи суперечки та підбиваючи довіру людей до вакцинації та систем охорони здоров'я. Аналіза наслідків цієї війни з допомогою кількісних показників не є неможливим

(Закінчення на стор. 16)

Виступ Виконуючої обов'язки Міністра охорони здоров'я України д-ра Уляни Супрун на Зустрічі високого рівня щодо боротьби проти туберкульозу. (Фото: Фейсбук Уляни Супрун)

Патріярх Філарет відвідав США

о. Олександр Трофимлюк,
о. Віктор Полярний

ЧИКАГО. – 13 вересня Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет в супроводі Митрополита Переяславського і Білоцерківського Єпіфанія, Архієпископа Чернігівського і Ніжинського Євстратія та члена Вищої церковної

ради Української Православної Церкви Київського Патріархату (УПЦ КП) протоєрея Олександра Трофимлюка прибув до Чикаго.

14 вересня в Українському Національному Музеї в Чикаго відбувся круглий стіл, присвячений 100-літтю УПЦ в США. До гостей

(Закінчення на стор. 15)

Під час зустрічі у Вашингтоні (зліва) о. Олександр Трофимлюк, Посол України в США Валерій Чалий, Патріярх Київський і всієї Руси-України Філарет, Державний секретар США у справах Європи і Євразії Вес Мічел, Митрополит Єпіфаній, Архієпископ Євстратій, Іван Яресько.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ ВМС провели навчання на морях

КИЇВ. – Військово-Морські сили України 30 вересня взяли участь у командно-штабному навчанні „Козацька воля-2018” на Чорному та Азовському морях. Навчання мали на меті нагостити можливості військового управління в ході ведення військами оборонних дій, а також проведення контрнаступальних операцій. Шість тактичних груп корабельного складу Військово-морських сил виконували завдання з ведення морської розвідки та стабілізаційних дій, охорони пунктів базування, супроводження кораблів та конвоїв, поставки озброєння, військової техніки та запасів у відповідні підрозділи, на кораблі та судна. У навчаннях були задіяні десантно-штурмові війська України. Азовське море стало місцем численних провокацій із боку російських силовиків, у першу чергу прикордонників, які затримують судна, що прямують до українських портів або з них. Від кінця квітня до липня цього року російські прикордонники затримували майже 100 українських суден на Азовському морі. *(Радіо Свобода)*

■ Петиція набрала 25 тис. підписів

КИЇВ. – 29 вересня петиція з вимогою припинити антиукраїнську діяльність телеканалів „112 Україна” та „NewsOne” набрала на веб-сторінці Верховної Ради 25 тис. необхідних для розгляду підписів. Петиція була опублікована 20 вересня. У документі обидва телеканали названі інформаційними активами Кремля в Україні, які активно транслюють інформаційну політику „руського міра” в Україні та перебувають під управління кума Володимира Путіна – Віктора Медведчука та регіонала Євгена Мураєва, який виступає проти декомунізації та називав Олега Сенцова терористом. Незалежна медійна рада дійшла до висновку, що телеканал „112 Україна” порушив стандарти журналістики, транслюючи коментарі Є. Мураєва щодо можливого звільнення О. Сенцова з російського ув'язнення. 20 вересня Національна рада з питань телебачення і радіомовлення призначила позапланову перевірку телеканалу „NewsOne” через висловлювання кількох ведучих і гостей етеру про війну на Донбасі, Андрія Парубія та автокефальну Церкву. *(Радіо Свобода)*

■ В Донецьку стався вибух

ДОНЕЦЬК. – 29 вересня в будівлі, де проходив так званий з'їзд Комуністичної партії „ДНР”, спрацював вибуховий пристрій, унаслідок чого постраждали четверо людей. Вибуховий пристрій містив 100-150 грамів у тротиловому еквіваленті. Поранених направлено до міської лікарні. Серед постраждалих від вибуху був Ігор Хакімзянов, який у 2014 році був „Міністром оборони ДНР” і який вже подав документи для участі у „виборах” 11 листопада на посаду „очільника ДНР”. *(„Укрінформ”)*

■ Рушив потяг „Чотири столиці”

КИЇВ. – 28 вересня з Центрального двірця столиці вперше вирушив потяг „Чотири столиці”, який з'єднає українську столицю з Вільнюсом, Ригою та Мінськом. „Це перший поїзд у незалежній Україні, який об'єднав одразу чотири столиці європейських держав”, – зазначив генеральний директор „Укрзалізниці” Євген Кравцов. У складі потягів курсуватимуть 10 вагонів, з них дев'ять купейних та один люкс, а в одному з вагонів будуть відділи виключно жіночі або чоловічі. Рейс здійснюватиметься раз на тиждень. *(BBC)*

■ Українці їдуть за кордон

КИЇВ. – 3 11 червня 2017 року з біометричними паспортами за кордон виїхало 6,213,619 громадян України. Про це 22 вересня повідомив Міністер внутрішніх справ Арсен Аваков. Загалом з 2016 року видано 10 млн. закордонних біометричних паспортів, найбільше у Києві, Львівській, Дніпропетровській, Харківській і Одеській областях. Щодня поліграфкомбінат „Україна” друкує 20 тис. паспортів. З українським паспортом можна відвідати без віз 90 країн світу, ще у 41 країні візу можна оформити по прибуттю. *(„Укрінформ”)*

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Програна боротьба за газопровід

Сергій Корсунський

19 вересня сталася подія, що викликала в Україні вкрай негативний резонанс.

Після зустрічі в Білому Домі з Президентом Польщі Анджеєм Дудою Президент Дональд Трамп заявив, що США не розглядають запровадження санкцій проти компаній, які беруть участь у будівництві російського газопроводу „Північний потік-2”. За кілька днів до цього, у своєму виступі на одній з панелей конференції „YES” у Києві, голова „Нафтогазу” Андрій Коболев заявив, що битву проти „Північного потоку-2” програно. Таким чином, для головного фахівця галузі заява Д. Трампа навряд чи стала несподіванкою, як і для багатьох експертів, котрі не з чуток знають, як саме велася ця боротьба.

Очевидний факт, що Росію з Німеччиною не можна перемогти розчепіреними пальцями, і що удар завжди ефективніший, коли вони стиснуті в кулак, ігнорували і на Банковій, і на Грушевського. Попри численні заклики на всіх можливих рівнях об'єднати всі наявні інструменти впливу на прихильників і учасників проекту — політичних, парламентських, урядових, експертних, цього так і не зробили. Розрізнені зусилля на різних етапах мали результатом проміжні успіхи, як, наприклад, обіцянки Ангели Меркель зберегти український транзит чи підготування рішення Європейського Союзу про поширення на офшорні трубопроводи Третього енергопакета (негайно запереченого німецькими юристами), однак, системної роботи так і не вдалося організувати.

На кінцевому етапі боротьби проти „Північного потоку-2” під час численних обговорень, круглих столів і конференцій, на яких українська сторона в більшості випадків умовляла сама себе, а також представників низки чужоземних посольств, стало ясно, що нових аргументів уже немає, а старі не працюють. У кулуарах дедалі частіше можна почу-

ти, що одного разу прийде порятунок і почне діяти грізна зброя під назвою „американські санкції”, які має запровадити Президент Д. Трамп, і перемога буде за нами.

І президент США справді навіть казав про це, і неодноразово, особливо перебуваючи влітку в Європі. Росія навіть устигла звинуватити США в застосуванні некоректних засобів для просування американського скрапленого газу на європейський ринок (і Польща справді підписала з американськими постачальниками контракт), а Німеччина просто відмахнулася, заявивши, що „Північний потік-2” буде реалізовано, попри позицію Вашингтону.

Звісно, серед вітчизняних експертів не бракувало і тих, хто з самого початку припускав, що ймовірність запровадження таких санкцій дуже мала. По-перше, сама назва трубопроводу „Північний потік-2” з'явилася в санкційному законодавстві США завдяки активному лобіюванню та позиції Конгресу, але аж ніяк не адміністрації, якій і належить прерогатива їхнього практичного втілення. Річ у тому, що виконавча влада може запроваджувати такі санкції, але зовсім не зобов'язана це робити.

По-друге, враховуючи постійні заяви Д. Трампа про наміри налагодити стосунки з Росією, запровадження санкцій у зв'язку з проектом, який ніяк прямо не стосується США, було б дивним. Факт його реалізації Д. Трамп використав для того, щоб присоромити європейців (і передусім німців) співробітництвом з Росією, від якої США і НАТО збираються цих самих європейців захищати. Навіть якщо в адміністрації Д. Трампа є ентузіясти різкого збільшення експорту американського скрапленого газу в Європу, це покищо тільки перспектива, а не реальність.

По-третє, запровадження таких санкцій реаль-

(Закінчення на стор. 10)

УКРАЇНА-ПОЛЬЩА

Зона бурхливості

Володимир Кравченко

Взаємини Києва і Варшави знову загострилися, хоч у них вже давно гримить грім і спалахують блискавки.

Але чи впаде злива, чи промчить буревій, чи торнадо оминуть дві столиці — залежить від подальших дій Києва і Варшави. Насамперед у сфері політики національної пам'яті.

Попри публічні заяви політиків про стратегічні взаємини України і Польщі, реальні справи не такі однозначні. Випинання теми минулих конфліктів — це те, що знищує сучасні українсько-польські зв'язки й послаблює Україну в її протистоянні агресії Росії. На урядовому рівні посилюються взаємна недовіра і роздратування, а криза у двосторонніх стосунках, спричинена відмінностями в політиці національної пам'яті двох країн, лише посилюється.

Те, що криза, яка триває вже кілька років, знову загострюється, стало зрозуміло минулого тижня. Приводом до зростання напруженості стало інтерв'ю Посла України в Польщі Андрія Дешиці польській радіостанції „RMF-FM”, у якому він казав про перспективи поновлення поляками пошукових та екстимаційних робіт в Україні.

Український посол, викладаючи офіційну позицію, заявив, що наша країна дозволить польській стороні провести екстимаційні роботи тільки після відновлення знищених українських пам'ятників на території Польщі — у Пікуличах під Перемишлем і Монастирі біля Верхрати. При цьому А. Дешиця визнав, що заборона проводити екстимаційні роботи — це емоційне рішення Києва, ухвалене після того, як польська влада не відреагувала на знищення українських пам'ятників.

З погляду українця, у словах посла немає нічого скандального: це всього лише спроба розблокувати питання відновлення українських пам'ятників у Польщі. Але поляки інакше сприйняли умови, озвучені українським дипломатом. І хоча польська сторона й раніше висловлювала своє невдоволення політикою України в сфері

національної пам'яті, цього разу оцінки, що лунають з Варшави, мали значно жорсткіший характер.

„У Варшаві зростає розчарування Києвом, його підходами у політиці історичної пам'яті”, — повідомило джерело в польському уряді, що побажало залишитися неназваним. За його словами, А. Дешиця перейшов певну червону межу: „У Варшаві заяви Посла Дешиці викликають відразу. Це оцінка не тільки керівництва Міністерства закордонних справ, а й польського уряду”.

Такий різкий коментар польської сторони пролунав не тільки тому, що тимчасова заборона української влади на проведення поляками екстимаційних робіт в Україні викликає болісну реакцію польського суспільства. У Польщі слова А. Дешиці сприйняли як шантаж. „Варшава не розмовлятиме з Києвом на умовах шантажу. Насамперед з віце-прем'єром Павлом Розенком. Польща не довіряє українській стороні”, — заявив наш співрозмовник. Схоже, полякам дуже кортить замінити переговорника з української сторони.

Нагадаємо, що в першій декаді жовтня заплановано зустріч між українським віце-прем'єром і представниками польського Інституту національної пам'яті. І якщо переговори відбудуться, то вони обіцяють бути досить непростими: раніше польська сторона вже кілька разів висловлювала свої претензії на адресу української влади, звинувачуючи її представників (у тому числі й президента) у недотриманні раніше досягнутих домовленостей.

Втім, посилює кризу не тільки різниця в підходах у політиці двох країн у сфері національної пам'яті. Варшаву дратує і... „антипольська кампанія, яку Київ проводить у Брюсселі, Берліні та Вашингтоні”. Зокрема, за словами нашого співрозмовника, йдеться про оцінку українською стороною судової реформи в Польщі. Це викликає в польській стороні нерозуміння, оскільки Варшава не тільки закликає посилити санкції проти

(Закінчення на стор. 16)

Петро Порошенко: „Ми захищаємо українську землю“

Президент України Петро Порошенко 26 вересня виступив на 73-ій сесії Генеральної Асамблеї ООН. Нижче вміщено повний текст виступу.

Шановна пані Голово,
Вельмишановні гості,
Пані та панове,
Від імени України я щиро вітаю пані голову Марію Еспіносу з обранням на посаду Голови 73-ої сесії Генеральної Асамблеї ООН.

Ми підтримуємо визначені пріоритети та готові зробити свій внесок у їхню реалізацію.

Наші дискусії відбуваються у визначальний момент для ООН. Попри загальний заклик до миру та проголошене зобов'язання його підтримувати, війни та збройні конфлікти залишаються нашою реальністю. Конфлікти є основною причиною зростання числа біженців та переміщених осіб по всьому світу до безпрецедентних 65.5 млн.

Відсутність миру – це й відсутність розвитку, коли сотні мільйонів людей приречені на зубожіння.

Ще два десятиліття тому міжнародне безпекове середовище здавалося непохитно міцним. Сьогодні ми бачимо відкат до дедалі більшої нестабільності і небезпеки, де традиційні і гібридні загрози становлять виклик міцності наших суспільств. Занадто часто ми чуємо патосні заяви про мир, повагу до міжнародного права та відданість правам людини, які залишаються лише заявами – благозвучними словами, політично коректними сигналами, які, однак, не підкріплюються конкретними діями.

Ми можемо піддатися спокусі обговорювати свої досягнення або грандіозні плани на майбутнє. Проте, на наш погляд, розв'язання фундаментальних проблем, з якими стикається ООН та усе міжнародне товариство, є набагато важливішим. Ми ніколи не повинні забувати, що головною метою існування цієї Організації є врятувати наступні покоління від лиха війни.

Пані Голово,
На жаль, мої співгромадяни стали частиною тієї п'ятої частини населення світу, яка переживає жахи війни.

Поки я виступаю, приходять сумні звістки про ще одне щойно втрачене людське життя на фронті – у війні, яку приніс моїй країні постійний член Ради Безпеки ООН. Вчора, як само і позавчора, ще кілька сімей були розбиті горем через загибель своїх близьких під час російських ворожих атак. Москва робить українських дітей сиротами. Катую наших патріотів у своїх в'язницях. Понад 1.5 млн. людей стали внутрішньо переміщеними особами.

Вони все ще не можуть повернутися до своїх домівок.

Росія постійно примножує людську трагедію, яка останнім часом отримала новий вимір: екологічний. Вона отруює українську землю і створює екологічні катастрофи – не лише в окупованому Криму, але й на Донбасі. Для українців це повсякденна реальність уже впродовж чотирьох років. Тисячі смертей, руйнування, переміщення та людські страждання. Для моїх співвітчизників ці роки стали надзвичайним тестом – випробуванням на рішучість і солідарність, стійкість і віру.

Не забуваймо, що це за війна. Україна ухвалила суверенне рішення про власний шлях до вільного світу, заснованого на демократичних цінностях та правилах. Росія карає Україну за це. Вбиває. Руйнує будинки. Вона бреше у промисловому масштабі. Вона удає, що Україна, як і Грузія, „самі напали на себе“.

Чи знаємо ми, який наступний сусід Росії „нападе на себе“? Чи буде світ й далі перебувати в стані „зручного заціпеніння“, сподіваючись, що „наступним буду не я“?

Ми захищаємо українську землю та наш вільний вибір, ми протистоїмо відроджуваній неоімперіалістичній державі, яка хоче поділити світ наново, і таким чином ми захищаємо Вільний світ. ООН не повинна мовчати, коли цінності та принципи, закріплені її Статутом та принципами міжнародного права, порушуються країною, що має право вето. Це не просто виклик, це наш шанс зробити ООН корисною для всіх людей і реалізувати таким чином девіз цієї сесії Асамблеї.

Пані Голово,
Як могло статися таке погіршення міжнарод-

ної ситуації?

Багато хто був переконаний, що повага до миру та міжнародного права є незмінною даністю. Події на міжнародній арені за останнє десятиліття серйозно підірвали цю впевненість.

Політика умиротворення та пошуку швидких рішень складних проблем довела свою хибність. Вона підтвердила, зручне замовчування порушень норм міжнародного права не зупиняє злочинця, а навпаки, спонукає його продовжити свою руйнівну політику.

Мовчання і є тією зброєю, яку Кремль використовує проти України, і, зрештою, проти всіх нас!

Наївно вірити, що „безпечна бухта“ завжди буде поруч. Не буде жодної „безпечної бухти“, якщо ми дозволимо кожному вважати, що для нього не існує жодних правил і обмежень. Що він має право змінювати міжнародну систему, як йому заманеться. Що його інтереси більш легітимні, ніж наші. Якщо ж не буде сильної та єдиної відповіді, такий безвідповідальний та егоїстичний гравець вдасться до тактики подальшої ескалації, створення нових криз, підвищення ставок, шантажу інших країн та навіть цілих міжнародних організацій. Все у спробах вийти сухим із води. Ми цього не дозволимо. Ми повернемо світ на вірний шлях.

Що ж може цьому зарадити? Лише відповідальність. Здатність міжнародного товариства забезпечити системну та неминучу відповідальність за кожне порушення міжнародного права – перш за все, норм та принципів Статуту ООН – є показником того, наскільки успішними ми, як сім'я націй, можемо бути у досягненні спільних цілей.

Забезпечити відповідальність – непросте завдання. Можу вас завірити: ніщо не зупинить Москву від продовження своєї агресивної, експансіоністської політики, якщо проти неї єдиним фронтом не виступить міжнародне товариство, якщо покарання за її вчинки не стане неминучим. Саме відсутність відповідного покарання призводить до того, що після Грузії настала черга України, після Литвиненко – Скрипалів, після Алеппо – Ідлиба...

Кремль не має наміру зупинитися на цьому. Після окупації Криму, його мішенню сьогодні є окупація Азовського моря. Незаконно побудувавши міст через Керченську протоку, Росія почала систематично порушувати свободу міжнародної навігації через Керченську протоку як для українських, так і для іноземних суден.

Такі грубі порушення мають бути припинені як незаконні, у тому числі в рамках Конвенції ООН з морського права. Вони мають отримати рішучу відповідь, включаючи посилення санкційної політики та інші цілеспрямовані заходи.

Ефективність міжнародних дій часто не відповідає очікуванням, а дієздатність самої ООН піддається сумніву.

Ми повинні визнати, що відповідальність за поточний стан справ лежить на всіх нас колективно, і кожному з нас особисто.

Якщо ми прагнемо створити мирне, справед-

(Закінчення на стор. 17)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Атакували російських дипломатів

КИЇВ. – 27 вересня біля будівлі Торгового представництва Росії в Києві невідомі особи провели акцію, під час якої на територію установи кинули димові шашки, нанесли образливі написи на її огорожі, а також залили нечистотами автотранспорт російських дипломатів. Співробітники поліції та Національної Гвардії, які прибули на місце, „мовчки спостерігали за безчинствами бандитів, нічого при цьому не роблячи“, заявили в Посольстві Росії. У такий спосіб учасники акції влаштували проводи Костянтину Воробйову, який кілька років очолював Російський центр науки та культури в Києві і на дипломатичній посаді займався антиукраїнською діяльністю. У травні цього дипломата вже обливали зеленкою та фекаліями. (BBC)

■ Порошенко не має бізнесу в Росії

КИЇВ. – Президент України Петро Порошенко заявив, що не має бізнесу в Росії. Про це він сказав 29 вересня під час виступу на відкритті X Міжнародного економічного форуму „Інновації. Інвестиції. Харківські ініціативи“ під час поїздки на Харківщину. „У мене був бізнес в Росії до війни. Але війна все поміняла. І тепер я хочу, щоб всі почули – у Порошенка в Росії бізнесу немає і бути не може“, – заявив він. 25 вересня його речник Святослав Цеголко повідомив, що президент України продає свій суднобудівний завод „Кузня на Рибальському“. У квітні минулого року компанія „Рошен“ закрила в Росії Липецьку кондитерську фабрику і згорнула виробництво. У Криму Севастопольський морський завод був конфіскований окупантами. (Радіо Свобода)

■ В Горлівці загинули діти

КИЇВ. – „Росія повинна наполягати на тому, щоб її ставленики на сході України зменшили мініні загрози“, – заявило 1 жовтня Посольство США в Україні у зв'язку із загибеллю в окупованій Горлівці трьох дітей, які підірвалися на міні. Спровокований Росією конфлікт на Донбасі перетворив Україну на одну з найбільш замінованих країн світу, заявили в Посольстві США, додавши, що українці страждають від російської агресії. („Укрінформ“)

■ Енергію дають сонце і вітер

КИЇВ. – В Україні за липень-вересень було введено в експлуатацію 160.1 мегават потужностей відновлювальних джерел енергетики, що у 2.4 рази більше за показники аналогічного періоду 2017 року. Об'єкти сонячної та вітрової генерації становлять 97 відс. усіх потужностей. Зокрема введено в експлуатацію вітроустановки, сонячні електростанції, станції на біогазі. Альтернативні джерела енергії у загальній структурі генерації становлять 1.8 відс. („Укрінформ“)

■ Замінили „Міс Україну-2018“

КИЇВ. – Переможницею цьогорічного конкурсу „Міс Україна“ 30 вересня стала 19-річна Леоніла Гузь з Херсонщини. Вона представлятиме Україну на конкурсі краси „Міс Світу“, який пройде в Китаї 6 грудня. Чому цього року конкурс „Міс Україна“ став скандальним. Переможницею цьогорічного конкурсу вдалося вибрати лише з другого разу. Наприкінці вересня стало відомо, що корону найвродливішої отримала 23-річна Вероніка Дідусенко, але 24 вересня оргкомітет повідомив, що дівчину позбавляють звання, а конкурсантку, яка представить Україну на міжнародному конкурсі оберуть заново 30 вересня. В. Дідусенко приховала, що вона – розлучена та має маленького сина. (BBC)

■ Луценко зібрався у відставку

КИЇВ. – Генеральний прокурор Юрій Луценко заявив 23 вересня, що в травні 2019 року має намір податися у відставку заради подальшої політичної діяльності. Він плянує працювати до завершення президентських виборів, оскільки вважає це серйозною гарантією того, що вони пройдуть відповідно до закону та у встановлений час. Ю. Луценко сказав, що не буде брати участі в роботі будь-яких виборчих штабів. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Каліфорнія плянує мати „чисту” електрику

САКРАМЕНТО. — Губернатор Джері Бравн підписав законопроект 10 вересня, який вимагає щоб Каліфорнія позбулася горючих корисних копалин зі свого енергетичного сектора. Згідно з цим законом, вся електрика у стейті мусить бути без вуглеців до 2045 року. Каліфорнія є другим стейтом після Гаваїв, який встановив таку мету. Законопроект був сильно критикований електричними й нафтовими компаніями та профспілками, які казали, що він не зробить великої різниці у кількості викидів, але зменшить число робітників в індустрії горючих корисних копалин та доведе до підвищених цін за електрику для споживачів. Але законопроект пройшов з підтримкою таких відомих політиків, як колишній Віце-президент Ал Гор та колишній губернатор Арнольд Шварценегер. („The Sacramento Bee”)

■ Найбільше вбивств сталося у Балтиморі

БАЛТИМОР. — Федеральне Бюро Розслідувань (FBI) оприлюднило 24 вересня свій річний звіт про злочини у США. Статистика показує, що минулого року серед великих міст в країні найбільше вбивств сталося у Балтиморі – 342. На другому місці є Дітройт, а відтак Мемфіс (Тенесі) і Чикаго. Аналітики вказують на кілька причин, чому Балтимор став „першуном”: зріст наркотиків, недовір'я між громадянами та поліцією, неохота поліції активно поборювати злочини у світлі різкої критики з боку деяких груп та засобів масової інформації. („Associated Press”)

■ У Македонії провалився референдум

СКОП'Є, Македонія. — Політична криза поглибилася в Македонії після провалу референдуму 30 вересня, який був би відкрив двері країні до НАТО та членства в Європейському Союзі (ЕС). Лиш 37 відс. македонців проголосувало у референдумі, багато менше від потрібних 50 відс. Велика більшість голосуючих підтримала угоду з Грецією, щоб змінити назву країни на Північну Македонію, а в заміну Греція відтягнула б своє вето на членство країни в НАТО та ЕС. Росія і західні держави пильно спостерігали за цією кампанією, щоб побачити, куди прямуватиме балканський регіон в часі, коли НАТО й Росія боряться за вплив у Європі. Референдум не був зобов'язуючим і Прем'єр-міністр Зоран Заєв сказав, що він намагатиметься просунути конституційні зміни, які є потрібні для дотримання угоди з Грецією, досягнутою в червні. („The Washington Post”)

■ Заборонено політичну партію

ГОНГ-КОНГ. — Влада Гонг-Конгу зробила безпрецедентний крок 24 вересня, щоб придушити прояви сепаратизму, і заборонила Національну партію Гонг-Конгу, тому що ця партія вимагала самостійності для острова. Секретар безпеки Джон Лі сказав, що партія під проводом 27-літнього Енді Чана хотіла перетворити Гонг-Конг у незалежну республіку. („Associated Press”)

■ Путін дав армії політичне крило

МОСКВА. — У серпні оприлюднено декрет Президента Росії Володимира Путіна, в якому повідомляється про створення нового директорату в російській армії для поширення патріотизму. Це нагадує совєтську практику, коли вояки мусіли слухати виклади політичних комісарів про марксизм і ленінізм. Цей декрет впливає на приблизно 1 млн. активних військовослужбовців. За совєтських часів подібний директорат старався забезпечити вірність армії правлячій Комуністичній партії. Декрет президента каже, що новий директорат відповідатиме за „військово-патріотичну” роботу. Окремим декретом В. Путін призначив генерал-полковника Андрія Картаполова, ветерана російського конфлікту в Сирії, новим головою директорату і заступником міністра оборони. Більшовики запровадили систему політичних комісарів у 1918 році. „Все це нагадує поступове повернення до СРСР”, – написав Дмитро Дрізе, заступник редактора щоденника „Коммерсант”. („Reuters”)

ТОЧКА ЗОРУ

Кому тут тюрма, кому – „Дольче Віта”

Святослав Вакарчук

Кожного дня звичайні українці стикаються з несправедливістю – маленькою, великою, гігантською. Запитайте людей на вулиці, що вони думають про справедливість у нашій державі, і вони розсміються вам просто в обличчя.

В Україні нема дверей, у які може постукати проста людина, щоб звернутися за справедливістю. Зате є безліч балконів, з яких їй голосно зачитують, що законно, а що ні.

Закон став настільки цинічним поняттям, що люди перестали сприймати його всерйоз. Справедливість стала настільки рідкісним явищем, що люди перестали вірити в її існування.

Між законом і справедливістю утворилася величезна яма – така, як на українських дорогах весною. І якщо високопосадовці, найвищі політики чи олігархи навчилися цю яму обходити, перестрибувати або перелітати у своїх власних інтересах, то для простого українця вона перетворилася на прірву.

Звичайні громадяни стоять на березі Закону і бачать, як берег Справедливості віддаляється від них все далі. Люди бачать, як багатіють чиновники, що живуть на „одну платню”, і відчують сум, коли їхні власні родичі емігрують, бо не мають перспектив прогнати родину.

Бачать, у якому розкішному одязі ходять політики, що борються „за права простих людей”, і відчують розпач, коли не можуть купити зимові чоботи своїй дитині.

Бачать, як можновладці летять на фасонні закордонні курорти „скромно відпочити з родиною”, і відчують злість, коли їм самим не вистачає грошей навіть для поїздки в Карпати.

Бачать, як по спеціально виділених для автобусів лініях мчать мерседеси з „народними представниками”, за якими поспішають джипи з охороною, поки всі звичайні громадяни стоять у заторах. Стоять разом з автобусами, яких зігнали з виділених для них же ліній. Про відчуття в цей момент навіть писати зайве.

Люди все бачать. І все відчують. І оскільки берег Справедливості все віддаляється, часом вони не витримують і скачуть у прірву. Забуваючи про Закон. Не в змозі дотягнутися до Справедливості.

Не треба бути соціологом, щоб розуміти це, досить просто кожного дня ходити українськими вулицями.

Ми перетворилися на суспільство, яке зневажає Закон, але не вірить у Справедливість.

Така ситуація не просто болюча, вона небезпечна для країни. Якщо ми як держава хочемо вижити та стати здоровими, вихід один – нам потрібні Справжні Зміни!

Справедливість має стати основним принципом. Їй на допомогу повинні прийти здоровий глузд та патріотизм. Саме ці три поняття мають стати трьома китами, на яких стоятимуть зміни.

Найважливішою реформою, яка може принести нам більше справедливості, є реформа судової системи. Ось три конкретні кроки, які варто зробити якомога швидше.

По-перше, слід здійснити повне оновлення суддівського корпусу. Зробити це можна лише позбавивши старих суддів можливості контролювати відбір нових. Сьогодні Вища кваліфікаційна комісія суддів – орган, що номінує нових суддів, прямо чи опосередковано контролюється старим суддівським корпусом.

Це ж стосується Вищої ради правосуддя (ВРП), конституційного органу, що покликаний забезпечувати незалежність судової гілки влади.

Покажіть мені того, хто сьогодні повністю довіряє українським судам? Я хочу познайомитися з цією людиною. Підозрюю, якщо такі й є, то це або самі судді, або члени їхніх родин.

Не можуть органи з такою довірою оновлювати самі себе! Це не лише несправедливо, це суперечить здоровому глуздові.

Добір суддів треба доручити тим, кому найбільше довіряє суспільство. Якщо винести за дужки армію і Церкву, то на сьогодні це дві категорії: міжнародні експерти та добровольці і громадські активісти.

Представники громадського сектора та міжнародні професіонали з бездоганною репутацією мають отримати провідну роль під час обрання нових суддів. Натомість вплив старих суддів повинен бути зведений до мінімуму.

Роль суддів має стати експертною, оскільки вони

є носіями певної інституційної тягlosti, але аж ніяк не визначальною.

Хтось обов'язково скаже, що „більшість суддів, обраних суддями” – європейський стандарт. Це правда. Але правда й те, що ситуацію в Західній Європі не можна порівнювати з ситуацією в Україні. У них до суддів – висока довіра. Їхня професійна спільнота не діє, як каста.

Реформа Верховного суду показала – стара система не оновить сама себе добровільно. Як хірург, що не зробить складну операцію собі. Судді приречені бути упередженими, бо боятимуться зробити самим собі боляче.

Тому склад ВРП повинен бути змінений, виходячи з принципів справедливості, здорового глузду та патріотизму.

До речі, пропозиція деяких політиків обирати суддів на загальних виборах є небезпечним популізмом у сьогоднішніх українських реаліях. Ви знаєте, як ми обираємо депутатів-мажоритарників. З суддями буде все те ж саме, тільки в квадраті. Національний фестиваль гречки.

По-друге, слід добитися довіри українського та чужоземного бізнесу до наших судів.

Без цього не буде ні інвестицій, ні дешевих кредитів, ні інновацій. Люди, які вкладають гроші в економіку України, мають бути впевнені – їхні права забезпечені, а контракти перебувають під надійним правовим захистом.

Саме тому слід всерйоз подумати про залучення авторитетних іноземних суддів до ведення справ в Україні. Це, в першу чергу, стосується господарських справ, а особливо – апеляцій та касацій.

Не треба боятися „втрати суверенітету”, яким так лякають адепти старих порядків. За 27 років судочинства таких „суверенів” ми вже втратили все, що могли.

Крім того, для розгляду комерційних спорів слід залучити як присяжних авторитетних правників, делегованих представниками бізнесу.

Результатом, серед іншого, стане поява судових рішень, які не просто карають одну зі сторін, роблячи позивача та відповідача ворогами, а сприяють пошуку компромісу між ними. Це, в свою чергу, покращує бізнес-клімат у країні.

По-третє, слід створити умови, за яких судді будуть боятися займатися корупцією.

Спочатку, знову ж таки, оновити склад касаційного суду. Він має отримати повну довіру суспільства. Чесні суди необхідні ще й для того, щоб ми могли позбавитися такого явища, як олігархи.

Ні, я не проти багатих. Навпаки, талановиті успішні бізнесмени – запорука зростання економіки. Але лише тоді, коли вони грають за правилами, обов'язковими для всіх.

Не може той, чий бізнес підпадає під спеціальну регуляцію, впливати на політику через власні ЗМІ та контрольовані фракції в парламенті.

Олігархів потрібно позбавити впливу на політичні рішення, що торкаються їхнього власного бізнесу та монополій, що паразитують на ренті.

Пам'ятаймо, найбільшою перепорою, як і найбільшим рушієм будь-якої реформи, є люди! Саме відсутність політичної волі „людей минулого” стала причиною неефективності багатьох реформ. Саме завзяття „людей майбутнього” має зробити нашу країну справедливою. Хто ж такі ці люди майбутнього?

Це люди, які не бояться викликів. Люди, які люблять свою країну. Люди, які готові не роздумуючи жертвувати власними інтересами заради інтересів усього суспільства. Люди, чие минуле не стане зашморгом на їхній ший. Люди, які вірять у справедливість і готові за неї боротися не на білбордах, а в житті. Як наші воїни-герої, а не як засмаглі політики на віллах і яхтах.

При цьому всім нам дуже важливо усвідомити, що основна місія таких „людей майбутнього” полягає не в тому, щоб зайняти місце „людей минулого”, а в тому, щоб привести до влади Справедливість, яка разом зі Здоровим Глуздом і Патріотизмом стануть Законом.

Законом, що буде важливішим за волю будь-кого чи з минулого, чи з теперішнього, чи з майбутнього.

Законом – одним для всіх. І для президента, і для домогосподарки.

„Українська правда”

Святослав Вакарчук – музикант, співак, керівник вокального гурту „Океан Ельзи”, Львів.

ПОГЛЯД ЗІ СТОРОНИ

Помпео визнав невдачу з Росією

Віталій Портников

Виглядає, що Дональдові Трампові доведеться визнати, що він помилився в прагненні налагодити „діалог“ з Володимиром Путіним.

„Вони не сприяють в Україні, в Сирії ...Тепер що стосується спроб протидії зловмисним діям Росії в усьому світі. Президент намагався налагодити стосунки і змінити ситуацію, але нам це не вдалося, принаймні – покищо“, – такими словами Державний секретар США Майк Помпео схарактеризував російсько-американські взаємини у телевізійному інтерв'ю напередодні відкриття сесії Генеральної Асамблеї ООН в Нью-Йорку.

Варто звернути особливу увагу на тло цього інтерв'ю. На донецькому напрямку Москва пішла не тільки на фактичне ब्लюкування дипломатичних зусиль американського посередника Курта Волкера, але і на підлив Мінських домовленостей. Рішення провести „вибори“ керівників маріонеткових адміністрацій в окупованих районах – чудовий тому доказ.

Навіть окупований Крим стає територією нестабільності і приводом для нових агресивних дій – згадаймо про провокаційну поведінку Росії у акваторії Азовського моря.

Але найскладніша ситуація складається на Близькому Сході – в регіоні, який є пріоритетним не просто для Адміністрації Д. Трампа, а й особисто для самого президента, який не раз говорив про своє прагнення запевнити безпеку Ізраїля. Після загибелі російського літака в Сирії російське Міністерство оборони звинуватило у катастрофі ізраїльські Військово-Повітряні сили.

Візита до Москви ізраїльської делегації на чолі з генералом Амікамом Норкіним нічого в цих оцінках не змінив. Ізраїльтяни надали вичерпні результати розслідування, яке довело, що їхня авіація не має ніякого стосунку до знищення російського літака сирійською армією. У відповідь Міністерство оборони Росії повторило свої звинувачення на адресу Ізраїля і попередило про можли-

ві наслідки. І це небажання Москви визнавати очевидне виглядає усього лише приводом для обмеження дій ізраїльської авіації в небі над Сирією.

В. Путін заманив ізраїльського Прем'єра Беняміна Нетанягу до пастки. Вся спільна координація дій в Сирії була потрібна Москві для контролю над ізраїльськими спробами обмежити зростання впливу союзників Кремля – Ірану і „Хезболли“. Тепер, після загибелі російського літака, пастка закрилася – і Москва може просто не давати ізраїльтянам заважати створенню інфраструктури, яка здатна в майбутньому використовуватися для знищення єврейської держави.

Власне, це знищення було вічною метою Радянського Союзу. І вважати, що цілі путінської Росії, цього союзника Теграну і радикальних терористичних угруповань, сильно відрізняються – велика наївність.

Фокус в тому, що в пастці разом з Б. Нетанягу виявився і Д. Трамп. Коли В. Путін обманював його щодо України, американський президент міг закривати на це очі. Україна – явно не його політичний пріоритет. Але тепер надійшла черга до Ізраїля. Не дати Ірану та іншим недоброзичливцям єврейської держави створити в Сирії умови для нападу на Ізраїль – набагато важливіше завдання, ніж символічне визнання Єрусалиму столицею Ізраїля. Бо якщо вороги знищать Ізраїль, не буде великого значення, яке місто в США вважають його столицею.

Д. Трампові доведеться визнати або те, що він помилився в своєму прагненні налагодити „діалог“ з В. Путіним, або те, що його підтримка Ізраїля була красивою позою для отримання голосів єврейських виборців США. Ізраїльські медіа вже звернули увагу, що в момент, коли на адресу єврейської держави лунають несправедливі звинувачення з Москви, „найбільш єврейський президент США“ просто мовчить.

Еспресо TV

Віталій Портников – український журналіст, публіцист, Київ.

ЦЕРКОВНА ПЕРСПЕКТИВА

Томос для України – паніка в Росії

Костянтин Матвієнко

Днями декілька народних – соромно вимовляти це слово – депутатів України звернулися до Вселенського Патріярха Варфоломія з таким „патріотичним“ проханням (перекладаю з російської мови): „...Якщо вже і почався процес оформлення Томосу, то просимо Вас не приймати поспішного рішення. Навпаки, закликаємо максимально зважити майбутній історичний крок, щоб уникнути політичних спекуляцій на цю тему. Для цього пропонуємо, провести після закінчення головної політичної події в Україні 2019 року – президентських виборів, Всеpravославну нараду під Вашою егідою з участю всіх сторін...“.

Бурхлива істерика російського православного „священноначалія“, російських засобів масової інформації та соціальних мереж, а також офіційних осіб російських державних установ, що виникла і триває внаслідок рішення Вселенського Патріярха Варфоломія прислати до України його офіційних представників (екзархів), видає справжню паніку у Росії внаслідок розгортання процесу набуття помісного статусу українським православ'ям.

Через що такий переляк? Передусім він має чисто внутрішні адміністративні та політичні причини. Це реакція на раптове власне усвідомлення фундаментальної помилковості всієї політики Росії щодо взаємин з Україною. Церковна сфера є лише її окремим напрямком.

Так само цілковито помилковою, програвною, хоча і здійснюваною у „симфонічній гармонії держави і церкви“, була політика сучасних стосунків Російської Православної Церкви (РПЦ) з Вселенським Патріярхатом.

Вагомим чинником тут стала твердолоба позиція Москви щодо проведеного влітку 2016

року Всеpravославного собору, який скликав і на якому головував Вселенський Патріярх Варфоломій. РПЦ доклала величезних зусиль, щоб перенести місце проведення Собору зі Стамбулу до Петербургу. Після провалу цих спроб, намагалася переконати більшість помісних православних Церков не брати в ньому участі. Зрештою, коли остаточним місцем проведення Собору було визначено острів Крит, московська делегація все ж відмовилася брати у ньому участь, підбуривши до такого ж демаршу Болгарську, Грузинську і Сербську православні Церкви. (Антиохійський патріярхат не брав участі у Соборі з власної причини – жорсткої суперечки з Єрусалимським патріярхатом через належність парافی у Катарі).

Українська Православна Церква Московського Патріярхату, яка мала взяти участь у Критському соборі шляхом включення п'яти її архієреїв на чолі з Митрополитом Онуфрієм до делегації РПЦ, виявилася відділеною „московським бар'єром“ від Вселенського православ'я.

Наприкінці минулого року Архиєрейський собор РПЦ відмовився визнати не лише документи (діяння) Критського собору, а навіть його всеpravославний світовий статус. Таким чином Москва сама поставила під сумнів повноту своєї належності до Світового православ'я. На православних України, які перебувають у РПЦ (УПЦ (МП)), це рішення поширилося автоматично.

На тлі цих обставин і розгорнулися подальші події щодо надання православної Церкві в Україні статусу канонічної незалежності. Йдеться про те, що до наявних 15 помісних православних Церков на рівних правах доєднається 16-та – Українська Православна Церква.

Превентивні кроки – принизливі візити до

(Закінчення на стор. 13)

АМЕРИКА І СВІТ

Папа вшанував жертв тоталітаризму

ВІЛЬНІЮС, Литва. — Під час своїх відвідин Литви Папа Франциск вшанував пам'ять жертв Голокосту які загинули у вільнюському гетто, і спом'янув тих, хто ризикував своїм життям у спротиві советському режимові у Литві. На Богослуженні 23 вересня в Кавнусі, другому найбільшому місті країни, на яке зібралось 100 тис. вірних, Папа згадав 75-ту річницю знищення гетто під час трирічної нацистської окупації Литви, коли загинуло близько 195 тис. євреїв. Сьогодні в Литві, яка має 2.9 млн. населення, в більшості католицького віровизнання, проживає приблизно 3,000 євреїв. В 1944-1953 роках понад 50 тис. литовців загинуло під советською окупацією в концтаборах, тюрмах та виселеннях. Додатково загинуло 20 тис. партизанів та їхніх прихильників у повстанській війні. „Вся Литва може свідчити про це, ще тремтячи на згадку про Сибір, чи гетта Вільнюса та Кавнуса, поміж іншими“, – сказав Папа вірним. Папа засвітив свічку пам'яті перед світлинами замучених священиків. Він відвідав келію о. Сігітаса Тамкевічіюса, котрий був арештований та ув'язнений советським режимом у 1983 році за те, що заснував і редагував „Хроніку Католицької Церкви у Литві“, а відтак сидів у советських концтаборах Сибіру. Сьогодні С. Тамкевічіюс є 79-літнім архієпископом, і згадував у пресі про те, як 35 літ тому „було не до подумання, що сам Папа відвідає ці темні келії“. Католицька Церква грала головну роль в антисоветському русі спротиву за „залізною заклоною“ і за це була переслідувана. „Ми знаємо, що це значить стояти навпроти танків тільки з молитвою на устах“, – сказав литовський Єпископ Кестутіс Кавалас під час понтифікальної божественної літургії в Кавнусі. („AFP“)

США, Мексико й Канада домовилися

ВАШІНГТОН. — Канада погодилися долучитися до торговельної угоди з Мексико й США, яка замінить існуючий договір NAFTA. У спільній заяві 30 вересня торговельний представник США Роберт Лайтгайзер і Міністер закордонних справ Канади Христия Фріленд ствердили, що нова угода під назвою USMCA буде корисною для населення Північної Америки, яке становить 500 млн. осіб. Вони також похвалили Секретаря економіки Мексико Ідельфона Гваярдо „за його близьку співпрацю протягом останніх 13 місяців“. Нова угода мусить бути затверджена Конгресом США. Сподіваються, що всі три країни підпишуть її до кінця листопада. Угода триватиме 16 років, але буде перевірена після шести років і може бути продовжена ще на 16 літ. („USA Today“)

Економічний стан США покращав

ВАШІНГТОН. — Згідно з урядовими цифрами, економіка США постійно зростає. Безробіття в країні знизилось до 3.9 відс. Заробітна платня в серпні зросла на 2.9 відс. порівняно з роком раніше. У вересні Бюро перепису населення звітувало, що рівень бідності знизився у дев'яти з 10 найбільших міських центрів країни. Винятком була Філадельфія, де рівень бідності (26 відс.) є найвищим у США. („The Philadelphia Inquirer“)

Контроверсія довкола приречення

АТЛАНТА, Джорджія. — Приватна народна так звана „чартер-школа“ Атланти рішила з початком нового шкільного року змінити процедуру добровільного приречення вірності американському прапорові. Дотепер приречення проводилося ранком, коли всі учні були зібрані разом перед початком шкільних занять. Директор школи Лара Зелскі повідомила батьків, що приречення тепер відбуватиметься в окремих класах, а не на спільному зібранні. Вона запропонувала створити нове приречення для спільного зібрання, яке б було „основане на громадянській вірності студентів їхній шкільній родині, громаді, країні та нашому глибокому суспільству“. Реакція батьків була бистрою і вкрай негативною. Коли до того ще й зареагували політики – наприклад, стейтові представники запитали, чому платники податків мають оплачувати таку роз'єднуючу ідеологію – школа швидко повернула приречення на спільне зібрання. („The Atlanta Journal-Constitution“)

Славна дата, славна історія

На завтра, 6 жовтня, припадає ювілей визрілого в культурних колах Українського Народного Союзу і важливого для всієї української громади Америки почину – рівно 85 років тому вийшло перше число „The Ukrainian Weekly“.

Щоб повною мірою зрозуміти небуденність цієї події, візьмімо до уваги час і обставини, за яких вона прийшла в життя. Це був 1933 рік. Другий рік поспіль в Україні лютував великий голод, спричинений спеціальним пляном сталінської Москви. Насправді то був геноцид, спрямований на масове винищення української нації. Вже й голод 1921 року був викликаний не так посухою, як наміром більшовиків відмістити за незалежну Українську Народну Республіку й унеможливити будь-який опір українців у майбутньому.

Одначе, коротка доба „українізації“ наприкінці 1920-их років засвідчила незнищенність українського свободоловства, незнищенність національної пам'яті нашого народу. У сліпий ненависті до України кремлівська верхівка пішла на новий, ще небачений в людській історії злочин – і саме тому вона всіма способами намагалася приховати від світу цей непростимий гріх. На жаль, їй це вдавалося. З багатьох випадків запобігливого підхоплювання московської брехні згадаймо хоч би Волтера Дюранті, за підлу дезінформацію вдостоєного Пулицерівської нагороди – в той час, коли Україна мільйонами вмирала від голоду.

Американські українці не тільки знали правду, але й усвідомлювали, як важливо донести її до уряду і до всього англомовного суспільства. Саме з цієї великої спонукки постав тижневик „The Ukrainian Weekly“. І саме з його сторінок американці довідалися про страшні подробиці української трагедії. Ще пізніше з творчого кола тижневика в 1933 році побачило світ ґрунтовне вдання „Великий голод в Україні: незнаний голокост“.

Ще однією причиною заснування „The Ukrainian Weekly“ була потреба зберегти американську молодь українського походження в українській громаді. Послухавши поради Головного редактора „Свободи“ Луки Мишуги, УНСоюз почав видавати „Український тижневик“, щоб охопити тих, хто не володів українською мовою. Новий тижневик та його редактор Стефан Шумейко керувалися таким критерієм, що головне – українське серце та душа; отже, в українському середовищі Америки має бути місце для тих юнаків та дівчат, котрі з певних причин не знали української мови.

Так само „The Ukrainian Weekly“ колись для майбутніх американських істориків стане вдячним полем досліджень багатьох тем, за котрими стоїть багатогранне життя американської України. Серед тих тем неодмінно знайдеться дуже цікава і вкрай пристрасна історія спорудження і відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові в столиці США; заснування Катедр Українознавства у Гарвардському університеті; діяльність Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці, Української Вільної Академії Наук та інших науково-освітніх осередків, Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, Українського Конгресового Комітету Америки і Української-Американської Координаційної Ради, Українського Музею, славна праця Союзу Українок Америки, Пласту і СУМ, українських церковних громад і, звичайно ж, відділів Українського Народного Союзу та Центру Української Спадщини на славнозвісній Союзівці.

Тож побажаймо братському тижневику нових творчих успіхів на його дуже плідній історичній дорозі!

ІСТОРІЯ

Як Москва творила міт про „блискучу перемогу“

Левко Хмельковський

2 вересня світ відзначив річницю закінчення Другої світової війни, яку розпочали у вересні 1939 року нападом на Польщу Німеччина і СРСР, Гітлер і Сталін. Не знаю, чи вийшли на демонстрації з цього приводу українські ветерани-переможці з копією прапора перемоги, оригінал якого назавжди загубили у травневій метушні 1945 року. Ветеранів усе меншає, але усе ще живі радянські вигадки про ту війну, створені у Москві.

Одна з вигадок – розгром численного німецького війська біля Корсуня, так звана Корсунь-Шевченківська битва. У книжці „Черкащина в період Великої вітчизняної війни“ є такі рядки: „Взимку 1944 року на землі Шевченка була здійснена одна з блискучих операцій Великої вітчизняної війни – оточення і знищення крупного угруповання німецько-фашистських військ – Корсунь-Шевченківська битва“. Війська, треба сказати, були не фашистськими, а нацистськими, але це вже інша тема.

Сучасна Вікіпедія пише більш стримано: „В ніч з 16 на 17 лютого 1944 року німецькі війська під прикриттям хуртовини рушили в напрямку Лисянки, яка нещодавно була зайнята німецькими військами, що намагалися розірвати кільце оточення. (...) Німецькі частини, які йшли на прорив, ухилившись від радянського вогню, вийшли східніше Лисянки, на південь від позицій деблокуючих сил, до річки Гнилий Тікич, де не було ні мостів, ні захопленого пляцдарму. З великими труднощами німці спорудили переправу. (...) З близько 45 тис. німецьких вояків, що почали прорив з „котла“, 36,262 успішно пробілися до своїх. Але всю важку зброю і спорядження було знищено чи залишено. Частини прикриття, успішно виконавши завдання, досягли позицій 3-го танкового корпусу в ніч на 17 лютого 1944 року“.

Отже, перемога Червоної армії не була блискучою, німецьке військо вийшло з оточення, рятуючи людей, хоча й залишило техніку.

Я прочитав книгу німецького історика Гельмута Фогеля „Kesselschlacht bei Tscherkassy“, який доскіпливо, день за днем, описує події тієї зими на Черкащині. Генерал-лейтенант Франц Маттенклотт, командир армійського корпусу, отримав завдання зібрати й полічити усіх, хто вийшов з оточення. Виявилось, що з прориву вийшли цілими 27,703 німецьких солдати і 1,063 „добровольці“. Було 7,496 поранених. До прориву літаками був вивезений 4,161 поранений чи хворий. Отже, з оточення було врятовано 40,423 особи. Оскільки численність військ, які 28 січня були оточені, оцінюється приблизно в 59 тис. осіб, близько 19 тис. з них, мабуть, були убиті або полонені.

Вікіпедія стверджує, що було знищено 41,200 і взято в полон понад 15 тис. солдатів і офіцерів Вермахту. Загинуло і отримало поранення понад 80 тис. радянських військовослужбовців, переважно українців.

Відомий історик Борис Соколов пише: „З „котла“ вийшли 35 тис., 5,000 загинуло або потрапило в

полон при прориві. В оточенні було 54 тис. осіб. Радянські війська захопили 11 тис. полонених. Німці в ході контрударів захопили 7,000 полонених. Втрати радянських військ становили близько 81.2 тис. убитими і пропалими безвісти, близько 120.6 тис. пораненими. Зведення Радінформбюро про 80 тис. оточених, з яких 55 тис. були убиті, а 18 тис. – полонені, не відповідають дійсності“.

Повернуся до книги Г. Фогеля. У ній так докладно описано події у селах і містах Черкащини, що книгу варто перекласти для місцевих краєзнавців. Але я зупинюся лише на окремих тезах, які справили на мене враження.

8 лютого 1944 року до Корсуня прибули радянські парламентарі з пропозицією припинити опір й здатися у полон. Полковник Ганс Фибіг, командир німецького 258-го піхотного полку, зателефонував до свого командування. Йому відповів Йоганнес Сапаушке, начальник штабу 42-го армійського корпусу. Г. Фибіг доповів, що радянський легковий автомобіль з великим білим прапором під звуки сурми прибув до 258-го піхотного полку. Після переговорів Й. Сапаушке запитав у радянського генерала, чи не бажає він скуштувати французького коньяку. Генерал Михайло Савельєв погодився. Й. Сапаушке запропонував генералові виголосити тост. Вони випили і М. Савельєв запитав, чи не можна ще раз налити. Знову випили, потиснули один одному руки і парламентарі поїхали.

Німці почувалися упевнено. Між 1 липня і 30 вересня 1943 року втрали Червоної армії сягали близько 3 млн. осіб, а Вермахт втратив за цей же період 530 тис. осіб.

У книзі є чимало прикладів далеко не ворожого ставлення місцевого населення та й радянських вояків. До німців перейшов лейтенант з протитанкового батальйону 359-ої стрілецької дивізії Червоної армії, щоб повідомити, що у селі Тинівці зібрано 70 танків і 25 або 26 лютого почнеться наступ на село Виноград.

Унтер-офіцер Мейзер зупинився на ніч у хаті, літній господар якої розповів, що Червона армія готує оточення і показав на мапі Мейзера розташування військ.

В обороні Вільшани стояв естонський батальйон „Нарва“, бійці якого були вкрай виснажені боями і їм наказали покинути село. Варто зауважити, що у складі оточеного війська були більше тисячі так званих „добровільних помічників“ з окупованих територій.

У жорстоких боях німецьке військо часто перемагало ще й тому, що командири військових частин мали право самостійно приймати рішення без погодження з вищим командуванням і це давало позитивний вислід. Ось приклад.

Танки лейтенанта Валля йшли на Лисянку. Коли до міста залишалося 300 метрів, в його „Пантеру“ влучив снаряд протитанкової гармати, поранив чи убив піхотинців на її броні. Командир наступного танку обер-фельдфебель Штриппель це побачив і наказав решті танків зупинитися перед зоною обстрілу, а сам

(Закінчення на стор. 10)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com
Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.	

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

СФУЖО вітає призначення Катерини Левченко

Від свого заснування у 1948 році Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) відстоювала інтереси жінок та незалежної вільної України і сьогодні є учасницею захисту та підтримки Україні в світі. СФУЖО підтримує як позитивний крок призначення уповноваженої з питань гендерної політики в Кабінеті Міністрів, про що йдеться в поданому нижче відкритому листі.

Прем'єр-міністрів України
Володимиру Гройсману,
Віце-прем'єр-міністру України з
питань європейської та євроатлан-
тичної інтеграції Іванні Климпуш-
Цинцадзе

Шановний Володимире Борисо-
вичу!

Шановна Іванна Орестівно!
Світова Федерація Українських
Жіночих Організацій вже із 1948 діє
як продовження українського жіно-
чого руху та відстоює інтереси Укра-
їни і її жінок, а також права українок
в діаспорі у діяльності наших член-
ських організацій по країнах діяспо-

ри як також довголітньою працею
наших представниць в неурядовій
сфері ООН в Нью Йорку та в Женеві.

Членство СФУЖО з радістю при-
йняли вістку в березні 2017 року про
те, що координація державної ген-
дерної політики покладена на Віце-
прем'єр-міністра з питань європей-
ської та євроатлантичної інтегра-
ції Іванну Климпуш-Цинцадзе. І що
гендерна політика визначена одним
з пріоритетів роботи українського
уряду. А також в червні 2017 року
вістку про те, що в Кабінеті Міні-
стрів буде уповноважена з питань
гендерної політики.

Ще з глибшим задоволенням у

грудні 2017 року ми привітали д-ра
Катерину Левченко на цій поса-
ді. Урядовцем, відповідальним за
питання у цій сфері гендерної полі-
тики була обрана людина, практич-
но обзнайомлена з працею жіночих
організацій громадянського суспіль-
ства в Україні та за кордоном, та з
нашими міжнародними, в тому чис-
лі і діаспорськими організаціями. К.
Левченко ми знаємо і поважаємо як
подругу, з якою не раз співпрацюва-
ли стосовно жіночих прав при Комісії
ООН із статусу жінок, при виступах,
пов'язаних з протидією гендерному
насильству, торгівлі людьми, та в рам-
ках важливого проекту у підтримці
Резолюції Ради Безпеки ООН ч. 1325.

В 2014 році на виклик небезпеч-
них для України подій СФУЖО
вітова підтримала ініціативу жінок
України і разом з Об'єднанням мето-
дистських жінок взяла на себе орга-
нізування Мирного жіночого діяло-

гу. Цей проект спрямований на вті-
лення Резолюції Ради Безпеки ООН
ч. 1325 та для взаємної підтрим-
ки прогресивних жінок пострадян-
ського простору. З проекту вирос-
ла так звана Платформа Мирного
жіночого діалогу, яка на цей час вже
об'єднує представниць громадських
організацій більшості країн постра-
дянського світу. Ця платформа має
підтримку Постійного представни-
цтва України при ООН в Нью-Йорку,
Міністерства закордонних справ
України та інших країн. Серед про-
відниць платформи до призначення
уповноваженою з питань гендерної
політики була і К. Левченко. Про-
ект виростає як важливий чинник у
включенні жінок у сферах миротво-
рення і творення оновленого силь-
ного демократичного суспільства.

Ми відкриті і готові до співпраці!
З гарними побажаннями на май-
бутнє,

Орися Сушко
голова СФУЖО,
Торонто

МІОК став на захист д-ра Григорія Купріяновича

Міжнародний інститут освіти,
культури та зв'язків з діаспорою
Національного університету „Львів-
ська політехніка“ (МІОК) вимагає
припинити кримінальне пересліду-
вання та публічне цькування д-ра
Григорія Купріяновича, законос-
лукняного громадянина Республі-
ки Польща, знаного історика, голо-
ви Українського товариства міс-
та Люблина, директора Підлясько-
го Наукового Інституту, співголови
Спільної комісії уряду та національ-
них і етнічних меншин у Республі-
ці Польща.

Ми переконані, що дії польського
керівництва в особі люблінського
воеводи Пшемислава Чарнека спря-
мовані на приниження української
громади та її чільних представни-
ків. Це шлях, який веде українсько-
польські взаємини у глухий кут.

Нас турбує невпинне зростан-
ня на території Польщі антиукраїн-
ських шовіністичних настроїв, під-

бурюваних публічними виступа-
ми представників влади. Про такі
негативні явища, зокрема, говори-
ли гості міжнародного симпозиуму
„Меншість серед більшості: укра-
їнці Польщі“, який організував наш
інститут 25 квітня. Участь у ньо-
му взяв і д-р Г. Купріянович, яко-
го звинуватили у „зневазі польської
нації“ лише за те, що він правдиво
висвітлює факти складного історич-
ного минулого. Текст промови д-ра
Г. Купріяновича доступний у відкри-
тих джерелах і, зрештою, польський
Інститут національної пам'яті не
знайшов підстав для відкриття про-
вадження проти польського укра-
їнця.

Утім, справу проти нього поруше-
но в Окружній прокуратурі Замос-
тя, а 30 серпня стало відомо, що
під час засідання Комітету із захис-
ту пам'яті боротьби і мучеництва
при відділі Інституту національної
пам'яті в Люблині Г. Купріяновича

відкликали з членства цього комі-
тету.

Підігрівання градусу нетерпимос-
ти до українців у польському суспі-
льстві грає на руку Російської
Федерації – головний загрози не лише
для України, а й для Польщі та всієї
європейської спільноти. Усім євро-
пейцям варто усвідомити, що, як
каже сучасний український поет і
доброволець Олег Короташ, „Украї-
на – це брама, за якою – пекло“.

Цим листом ми висловлюємо
свою солідарність із д-ром Г. Купрі-
яновичем та численною громадою
українців у Польщі. Закликаємо
всіх відповідальних осіб не допусти-
ти політично вмотивованого пере-
слідування, розв'язаного адептами
агресивної антиукраїнської діяль-
ності в сучасній Польщі. Вимага-
ємо від польської влади скасувати
українофобський закон про „Інсти-
тут національної пам'яті – комісію
з переслідування злочинів проти

польського народу і деяких інших
законів“, за яким небезпечі підлягає
ціла українська спільнота. Ми разом
з українцями Польщі в цей скрут-
ний час і всіма можливими спосо-
бами сприятимемо їхньому захисту!

Колектив Міжнародного інститу-
ту освіти, культури та зв'язків з діас-
порою:

Ірина Ключковська – директор,
заступники директора **Андрій Яців**
та Оксана П'ятковська, наукові
співробітники **Оксана Горда, Ірина**
Козловська, Юрій Марусик, Гали-
на Бойко, Оксана Трумко, Олена
Медведева, Назар Данчишин, про-
відні фахівці **Ігор Калинець, Ната-**
лія Мартинишин, Олена Миць-
ко, Любов Литвин, Ярослав Лит-
вин, фахівці Зоряна Харів, Ірина
Гладун, Віталій Сенік, Катерина
Янко, провідний соціолог Вікторія
Гойсан, провідний інженер Ірина
Побран, провідні бухгалтери Ната-
лія Грицко та Анжела Дзюб, приби-
ральниця **Ірина Лубинець**,

Львів

Прийшли листи з Донбасу

Левко Хмельковський

Багато років я був співавтором
християнської радіопрограми „Від-
вертість“, яку передавали щонеділі з
Києва на першому каналі Українсько-
го радіо. Але у Києві сталися зміни –
державне радіомовлення стало акці-
онерним товариством „Національ-
на суспільна телерадіокомпанія Укра-
їни“ і наша радіопрограма стала неба-
жаною, її цього року вже не переда-
ють. Але виявилось, що потребу у
такій програмі збагнули люди, які опі-
куються населенням Донбасу, котре
опинилося в зоні російської агресії.

Давні записи програми тепер
щодня передають для населення на
хвилях радіостанцій військово-
цивільних адміністрацій. Не забари-
лися й відгуки радіослухачів. З чис-
ленних листів я вибрав кілька, у яких
відчутний стан, створений росій-
ською агресією на українській зем-
лі. Листи не потребують коментарів,
вони передають настрої людей, змуче-
них тривалою і незрозумілою для них
війною.

Іван Магдич з міста Бахмут Доне-
цької області: „У нас пошта не пра-

цює. Що пиши, що не пиши, усе що
в степу пиши. Не доходить. Я уже і
в Полтаву, і у Вінницю до родичів
писав: глухо, як у танку. Тепер дочка
їде до Києва, то може звідти дійде до
вас. А запитати хочу ось що. Куди не
глянь, скрізь війна. Усе воюють і вою-
ють. І раніше так було, і тепер. Ви зна-
єте, що у нас на Донбасі твориться?
Приїдьте і подивіться. І що ви тоді
буде розповідати? Зі сторони завжди
легше. Чому так стається? Чому війна?
Чому люди гинуть і страждають?
Куди Бог дивиться? Чи Йому це тре-
ба? Поясніть мені, старому. Та й не я
один такий, мабуть. З повагою, Іван
Дмитрович, 73 роки“.

Павло Довженко: „Я радий, що
ваші передачі йдуть по радіо. Для нас
на Донбасі це особливо важливо, бо
нагадує колишнє мирне життя. У нас
тут більше усе російське і дуже агре-
сивне, усе проти України, а ваші пере-
дачі не тільки про Бога розказують,
а й про те, що ми українці і повинні
любити свою країну. Це правильно
і мені це особливо до душі. А запи-
тання у мене до вас таке: ось з вели-
кою помпою в Києві відсвяткували
хрещення Київської Руси. Говорили

про що завгодно, але не про основне.
Церкви протистоять і воюють між
собою і людей за собою тягнуть. То
ви мені скажіть, як довго ці священни-
ки будуть між собою сваритися? Коли
вже з'єднаються?“

Олексій Карлін з села Зайцеве
Донецької області: „Уже три місяці
постійно вас слухаю. Говорите про
дуже цікаві речі. Усе це в наш час
дуже актуальне. Тут у нас, на Дон-
басі, дуже важливо слухати духовні
передачі, бо духовності нам дуже
невистачає. І взагалі у всьому світі.
Хочу попросити вас у своїх наступ-
них передачах підняти тему щастя. Як
воно здобувається? Як його втримати
й зберегти? Дуже дякую вам!“

Василь Пилипенко з Дружківки на
Донеччині: „Прослухав ось переда-
чу і одразу став до вас писати. Писати
я не люблю і не просто це зараз. Кон-
верта ніде узяти. Але я ось пишу, бо
затронуло. От ви розказуєте, що Бог
дозволив людині усе. І в космос літа-
ти, і бомби придумувати, танки, літа-
ки й все таке різне. Все дозволив. Ось
люди й натворили такого, що у нас
на Донбасі життя немає. Так хто тоді
винний? Люди, яким було дано на все
дозвіл, чи Бог, який, так би мовити,
усе це розрішив? Де правда? Усі, хто
цю війну затіяв, сидять собі на курор-

тах, жирують, а люди страждають. І
куди Бог дивиться? Ну повірте, такого
наробили кругом неподобства, а вихо-
дить, що то усе Бог дозволив?“

Марія Вороненко з Волновахи на
Донбасі: „Я усе життя була активною
атеїсткою і визнавала лише російську
мову. А ось сталося, що до нас війна
прийшла, зі мною біда сталася і дім
мій зруйнували бомбою, живу у роди-
чів, а ще й мене саму зачепила, що
ледве хожу. Від того, що лежу бага-
то, різні думки в голову приходять.
Сумніви в правильності свого жит-
тя мучать. Спочатку засумнівалася у
тому, чи правильно думала, що Бога
немає. Різні думки були. Дуже різні. А
потім наткнулася на вашу передачу по
радіо. Хотіла відразу далі крутити та
чогось затрималася. Дослухала до кін-
ця. Потім багато ще думала про все і
зрозуміла, що була дуже і дуже непра-
ва, коли не визнавала Бога. Тепер слу-
хаю ваші передачі і мені стало лег-
ше жити. А ще я згадала українську
мову. Згадала як мама зі мною малень-
кою говорила, батька у мене не було. І
я ж говорила українською мовою, але
потім стала як і всі „руськоговоря-
щей“. Так що дякую вам за все. Вихо-
дить, що біда не завжди зі злом прихо-
дить, іноді й користь дає. У мене тепер
є віра“.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

У Випані відбувся Український фестиваль

Левко Хмельковський

ВИПАНИ, Нью-Джерсі. – 22 вересня біля Українського Американського Культурного Центру Нью-Джерсі відбувся XI Український фестиваль. Спершу на площі почався великий ярмарок, де пропонували свої вироби народні майстри, можна було смачно пообідати.

Біля інформаційного столу Українського Народного Союзу гостей інформували про його можливості Марійка Дрич, Оксана Станько, Ненсі і Михайло Богдани. Тут були свіжі випуски газет „Свобода“ і „Український Тижневик“.

Біля столика головного спонсора фестивалю – Української Федеральної Кредитової Спільноти „Самопоміч“ і Фондації „Самопоміч“ зустрічали гостей Ігор Ляшок, Андрій Гречак, Михайло Козюпа, Орест Цяпка, Оля Демко, Христя Вох.

Ведучі концерту Аня Тершаковець-Томко і Зезя Тершаковець-Завадівська запросили гостей до амфітеатру. Настоятель Української католицької церкви св. Івана Хрестителя о. Степан Білик виголосив молитву. Члени організації „Українські Американські Ветерани“ винесли прапори США та України. Оксана Телепко заспівала гімн України, Анна Косачевич – гімн США.

На сцену вийшли американські урядовці – посадики Гановер (Сідар Нолс і Випані) Рональд Франціолі, його заступник Джон Фермоска та інші. Відомий спортовий діяч Мирон Биц вручив їм вітальні плякати від громади, окремі гості висловили привітання. Також кандидат у конгресмени Джей Вебер

На сцені – Школа українського танцю „Іскра“.

виступив з вітанням і потім спілкувався з громадою на площі фестивалю.

Відбулися два великі концерти. На сцені показали свою майстерність Школа українського народного танцю „Іскра“ і гурт „Цвітка“ (хореограф Андрій Цибик), Школа українського танцю „Надія“ (керівник Надія Лемега). Співали А. Косачевич, Уляна Лещук, дует „Мальви“ (Уляна і Калина Лещуки), 15-річна Анна Салевич, Христина Явдошняк, брати Роман і Зорян Ковбаснюки, Вероніка Наливайко. Грали на скрипці Іннеса Тимочко-Декайло. Ведучі представляли усіх учасників і розповідали про їхні досягнення у танцювальній та співочій творчості.

На сцену вийшли представники Української Федеральної Кредитової Спільноти „Самопоміч“, Дарія Твардовська-Вінсент з Фондації „Самопоміч“ вручила о. С. Білику чек на 20 тис. дол. для розвитку парафії, а М. Козюпа розповів про Кредитівку. Компанія „Міст“, Кредитівка і УНСоюз провели жеребкування лотерейних квитків і вручили щасливцям свої подарунки.

Ведучі оголосили спонзорів свята і висловили їм подяку.

Свято тривало до вечора.

Ведучі Зезя Тершаковець-Завадівська і Аня Тершаковець-Томко.

Грає на скрипці Іннеса Тимочко-Декайло. (Фото: Annette Staron-Wilson)

Співає Анна Салевич.

Танцює ансамбль „Цвітка“.

Біля столика Української Федеральної Кредитової Спільноти „Самопоміч“ (зліва): Андрій Гречак, Ігор Ляшок, Михайло Козюпа і гості фестивалю.

Біля інформаційного столу Українського Народного Союзу (зліва): Марійка Дрич, Оксана Станько, Ненсі і Михайло Богдани. (Фото: Левко Хмельковський)

Пластовий курінь „Чорноморські Хвилі“ провів раду

Маруся Мулик

ГРОТОН, Конектикат. – Пластовий 40-ий Курінь Уладу Пластових Сеніорів „Чорноморські Хвилі“ відбув свою 13-ту Раду над морем 14-16 вересня. На раду з'їхалися „Хвильки“ з Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Масачусетсу і Конектикату.

Метою куреня є поширення і поглиблення традицій українського моря. Кличем куреня є морський „Агой!“ та „Доброго вітру!“.

Було вислухано звіти курінної команди про діяльність куреня в „Році морського пластування“ з нагоди 100-ліття піднесення українського прапора на Чорномор-

Пластовий курінь „Чорноморські Хвилі“ на раді.

ський фльоті.

Під час ради відбулася історична подія: курінь прийняв першу сеньйорську залогу з України під назвою „Озеро Несамовите“. Членки нової залогі брали участь в раді через „скайп“.

Вибрано нову команду куреня в складі: курінна Віра Косович, суддя Адя Федаш, писар Маруся Дармограй-Мулик, скарбник Оріся Дмитрик-Бузета, хронікар Ліда Целюх, господар Леся Геймур.

Після нарад проведено традиційний звичай прийняття нової членки при березі моря. Рада закінчилася товариською зустріччю з сміхом, співом і з мокрими ногами.

Зустріч присвятили музеєві Патріярха Йосифа у Заздрості

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 27 вересня розпочався 40-ий осінній семестр викладів Релігійного Товариства Українців Католиків „Свята Софія“ США та Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) у Філядельфії. Інавгураційну лекцію „20 років діяльності Музейно-меморіального комплексу ім. Патріярха Йосифа Сліпого у Заздрості: від витоків до сучасності (1998-2018)“ провели академік Національної Академії Наук України Леонід Рудницький та голова „Святої Софії“ д-р Ірина Іванкович. Вечір відкрив голова Осередку Праці НТШ д-р Олександр Лужницький.

Свою доповідь Л. Рудницький присвятив особі довголітньої голови Товариства, відданої співпрацівниці Патріярха Йосифа Сліпого, фундаторки Музейного комплексу у Заздрості д-ра Романи Навроцької (1921-1999). Він представив біографію цієї невтомної трудівниці, поділився особистими спогадами та проаналізував листування між Р. Навроцькою і патрі-

ярхом. Виконуючи його волю, вона доклала чимало зусиль для того, щоб Товариство „Свята Софія“ змогло відкупити родинне обійстя його батьків на Тернопільщині та створити тут духовно-просвітницький центр, відкриття якого відбулося 13 вересня 1998 року.

У своїй доповіді І. Іванкович підкреслила великий внесок д-ра Р. Навроцької у виконання волі Патріярха Йосифа. Щороку тисячі людей з України та з цілого світу відвідують родинний дім патріярха, щоби пізнати життєвий шлях людини, яка ввійшла в історію нашого народу та Вселенської Церкви, людини-гуманіста, людини-науковця. Цей комплекс є складовою частиною Тернопільсько-Зборівської Митрополії і, без сумніву, усієї Української Греко-Католицької Церкви.

На завершення присутні переглянули відеосюжет про діяльність благодійної літньої школи на базі Музейного комплексу.

Товариство „Свята Софія“ США

У селі провели спільний обід

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерзі. – 29 вересня мешканці „Українського села“ зішлись на спільний товариський обід. Голова правління Володимир Поплавський привітав гостей. Пастор Теодор Яручик виголосив молитву. Гостями сільської громади були головний редактор тижневика „Міст“ Іван Бєсяда, д-р Оля Чабан з Університету Ратгерс, Руслан Якобчук, який став добровольцем у наданні допомоги українським воїнам, яких лікували в США, вчителька місцевої школи Оля Кравченко та інші. (Фото: Левко Хмельковський)

Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ ОКРУГИ ДІТРОЙТ

відбудуться

в суботу, 20 жовтня 2018 року, о годині 11-ій ранку

в Українському Культурному Центрі
26601 Ryan Road, Warren, MI 48091

У нарадах зобов'язані взяти участь члени управи окружного комітету, конвенційні делегати, та по два делегати від наступних відділів

82, 174, 175, 292, 341

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо:

У нарадах візьме участь:

Мирон Колінський - Головний Організатор УНСоюзу

За управу Округи:

Оля Гнатієвич - голова округи
Ірена Прийма - заступник голови
Ольга Марущак - касир
Ніна Василькевич - секретар
Олена Папіш - радна
д-р Олександр Серафін - радний

**Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці**

запрошує на презентацію
видання

д-ра
Крістін Емеран

New Generation: Political Activism in Ukraine, 2000–2014
By Christine Emeran, The New School for Social Research,
New York Series: Routledge Advances in Sociology

This book explains how socio-cultural experiences shape an individual's choices to become an activist in the authoritarian space of post-Soviet Ukraine by applying a cultural, actor-centred approach using qualitative methods of interviews and ethnography. Using biographical narratives gathered among activists involved in the three largest protests since Ukrainian independence in 1991, it offers an account of the dynamics of individual decision making between participants in collective protest actions under repressive conditions.

**У суботу, 13 жовтня 2018 року,
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Програна боротьба...

(Закінчення зі стор. 2)

но загострило б і без того вкрай напружені взаємини з Німеччиною. А Д. Трампові крайнощі у взаєминах не властиві. Його тактика — чутливі, але не смертельні удари, що виводять супротивника зі стану балансу, але не обов'язково збивають з ніг.

„Північний потік-2“ — занадто серйозна вигода для Німеччини, щоб його блокування минуло безболісно для найбільшої економіки ЄС.

Нарешті, цілком імовірно, що у Вашингтоні виконали домашню роботу і з'ясували, що санкції проти учасників проекту та його блокування можуть спричинити політичну кризу у й без того непростій коаліції на чолі з А. Меркель, і це на тлі недавніх повідомлень про зростання популярності „Альтернативи для Німеччини“. У разі позачергових виборів не факт, що в Німеччині не прийдуть до влади проросійські сили, і тоді вже напевно буде завдано непоправної.

Хочеться вірити, що в команді Д. Трампа й у Державному департаменті є досить фахівців, які симпатизують Україні і розуміють усю згубність „Північного потоку-2“ для нашої країни і для єдності Європи. Однак, в умовах відсутності системної і послідовної роботи з української сторони (коли є системна і послідовна робота з російської) навіть вони не змогли переконати Д. Трампа, що інтереси України важливіші за інтереси великого бізнесу Німеччини.

На думку чужоземних експертів, з-поміж тих, хто симпатизує нашій країні, ситуацію з „Північним потоком-2“ цілком можна розглядати в контексті конкуруючої логіки двох шкіл бізнесу. Одна — західня — ґрунтується на тому, що перевага при ухваленні рішень надається більш стабільному й стійкому партнерові, порівняно з тим, хто піддається впливові непередбачуваних зовнішніх і внутрішніх чинників. Тому, коли в Україні говорять про втрату 3 млрд. дол. від транзиту газу, треба уважно вивчити, хто ці 3 млрд. тепер отримує. Друга — східня — виходить з

того, що вартість нашої газо-транспортної системи без транзитних контрактів наближається до нуля, і в зв'язку з цим цілком можлива її приватизація. В умовах гострої нестачі ресурсів, передвиборної боротьби і нового переділу влади, що очікується в найближчі два роки, це цілком реальний сценарій.

Водночас є й інші думки. Зокрема — що заяву Д. Трампа зовсім не слід розглядати як остаточну, оскільки він часто непередбачуваний і приймає рішення імпульсивно. У Вашингтоні вважають цілком імовірним, що на листопадових виборах до Конгресу принаймні Палата Представників перейде під контроль демократів, і це повністю може змінити контекст взаємодії Конгресу і Білого Дому. Погано тільки, що в середовищі демократів є й такі, хто вважає, що Україні будівництво „Північного потоку-2“ піде на користь, бо нарешті й у цьому аспекті співробітництво з Росією припиниться.

Повідомлення про те, що в Конгресі США готують кілька нових законопроектів, які значно посилю-

ють тиск на виконавчу владу в контексті запровадження санкцій у зв'язку з „Північним потоком-2“ — слабка розрада. Дуже малоймовірно, що їх можуть ухвалити до листопадових виборів, а після них усе треба буде починати спочатку. Водночас відсутність російського газу має підштовхнути Україну до активної реалізації альтернативних рішень — як мінімум до організації експорту газу з Румунії та будівництва інтерконектора з Польщею.

Не виключено також, що заява Д. Трампа має спонукати уряд і „Нафтогаз“ нарешті розпочати негайне формування консорціуму з управління газо-транспортної системи з участю чужоземних партнерів. Очевидно, адміністрація США вичерпала інші методи стимулювати єдино правильне рішення, яке слід було ухвалити давним-давно.

„Дзеркало тижня“

Сергій Корсунський — директор Дипломатичної академії ім. Генадія Удовенка при Міністерстві закордонних справ України, Київ.

Як Москва...

(Закінчення зі стор. 6)

під прикриттям вогню з „Пантери“ лейтенанта Валля на великій швидкості повів танк в Лисянку, де виліз з машини й особисто розвідав позиції гармат ворога. Він повернувся в танк, рушив вперед і розгромив радянські гармати. Після цього танки Валля увійшли до Лисянки.

Готуючи прорив, командування 112-ої дивізійної групи наказало воякам йти з незарядженою зброєю, щоб не скоїти галасу. Було зао-

боронено розводити багаття, палити і розмовляти. Машини належало знищувати без вогню і вибухів. Наближення німців до радянських позицій пройшло успішно і для багатьох вояків було великою радістю побачити перед собою танки генерала Ганса Валентина Губе на зовнішньому кільці фронту.

Г. Губе був підвищений у генерал-полковники і нагороджений Рицарським хрестом з дубовим листям, мечами і діамантами. Наступного дня він загинув у авіокатастрофі біля Оберзальцберга.

Супротивникові Г. Губе Миколі

Ватутіну теж судилося жити недовго. 29 лютого 1944 року українські націоналісти влаштували засідку і смертельно поранили генерала. Багатьом солдатам, які пережили битву, не випало дожити до кінця війни, ще близько 9 млн. бійців Червоної армії було вбито, поранено чи взято в полон. Більшість німецьких дивізій залишилися на Східному фронті, але солдатів з оточених корпусів відправили на переформування, щоб передати їх до інших частин.

Тепер люди інакше оцінюють минуле. У селах та містах відновили поховання полеглих вояків Вер-

махту. Біля Києва, в селищі Віта-Поштова, знаходиться німецьке військове кладовище, на якому поховані німецькі солдати, загиблі у Другій світовій війні. Тут регулярно ховають останки німецьких солдатів, знайдені пошуковцями на місцях боїв. Сюди перепоховали багатьох полеглих під Корсунем з збереженням їхніх імен та звань. Думається, що історикам варто відійти від вихвалянь „блискучої перемоги Червоної армії“, тому що події того часу були кривавою трагедією для обох армій і ще невідомо, хто насправді виграв ту битву.

Український Народний Союз

запрошує на презентацію

“УНСОЮЗ — НАГОДИ та ПЕРСПЕКТИВИ”

Субота, 20 жовтня 2018 р.
год. 11:00 ранку

**Український
Культурний Центр**

26601 Ryan Rd.
Warren, MI 48091

**КАВА та
ПЕРЕКУСКА**

спонсорована
Дітройтською
Округою УНСоюзу

На презентації буде присутний

Мирон Колінський
Головний Організатор УНСоюзу

**Після презентації відбудуться організаційні наради
Дітройтської Округи УНСоюзу**

У світі триває акція „Запали свічку пам'яті“

З Світового Конгресу Українців до „Свободи“ надійшли світлини про те, як українці всього світу приєднуються до міжнародної акції „Запали свічку пам'яті“, яка має за мету поширювати історію про Голодомор. З 1 вересня запалили свічки в Україні, Туреччині, Йорданії, Іраку, Китаї, Єгипті, Мозамбіку, Білорусі, Сенегалі, Вірменії, Азербайджані, Казахстані, Узбекистані, Сінгапурі, Об'єднаних Арабських Еміратах, Російській Федерації, Австралії та США.

Простіший Спосіб Платити

ВЖИВАЙ ТЕЛЕФОН, А НЕ ГАМАНЕЦЬ. ЦЕ ПРОСТО, НАДІЙНО І БЕЗПЕЧНО!

Відтепер можете вживати свої кредитні або дебетні картки VISA від SUMA для здійснення покупок через Apple Pay, Android Pay або Samsung Pay. Використовуйте усі переваги своїх кредитних або дебетних карток VISA від СУМА при зручних оплатах через додаток на телефоні.

Все що потрібно зробити – завантажити додаток і внести інформацію про свою картку від СУМА.

Наші зручно розташовані філії до Ваших послуг

Main Office
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch
Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch
Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch
Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch
Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org

Томос для...

(Закінчення зі стор. 5)

Патріярха Варфоломея: спочатку українських архиєреїв від РПЦ, разом з народним депутатом Вадимом Новинським, 23 червня цього року; а тоді й московського Патріярха Кирила, 31 серпня – мали зворотній ефект, бо саме названі ієрархи активно прилучилися до спроб зірвати Собор на Криті, а тоді і до засудження самого його проведення.

Гідно подиву, що Московський Патріярхат своєю самовикривальною реакцією на дії Константинополя заганає себе у ще більш вразливу позицію в українському питанні. Адже прислання екзархів, здавалося б, відкриває шлях для конструктивного і тривалого діалогу, в перебігу якого можна було б знайти вихід і для Москви, щоб вона остаточно не почувалася в стані повного розгрому. Таким рішенням могло б стати надання автокефалії Українському Православ'ю за обоюсторонньою ухвалою Константинопольської і Московської Церков. Московський Патріярхат раніше міг і самостійно вирішити це питання, так би мовити, „на випередження“, надавши Україні свій Томос про автокефалію Україні, щоб у такий спосіб навічно закріпити за собою статус материнської Церкви стосовно України.

Однак сьогодні ці можливості Москва вже безповоротно втратила. Попри таку очевидну катастрофу, вона вперто заганає себе у ситуацію, за якої під сумнів поставлено вже канонічність самої РПЦ.

Причина такої самовбивчої позиції у тому, що свободу дипломатичного маневру Патріярха Кирила кардинально обмежено волею російської влади, якій навіть тінь поступки щодо України здаватиметься кроком до стратегічної поразки у глобальному протистоянні з цивілізованим світом. Крім того, російські шовіністи серед священників і мирян теж не вибачать „священноначалю“ втрати половини пастви РПЦ, що становлять собою українські парафії, як в Україні, так і в Західній Європі, Канаді, США, Аргентині, Бразилії тощо.

Внаслідок „української кризи“ рівень впливу Патріярха Кирила вже сильно підупав, а після завершення процесу з надання томосу православної Церкви України, для нього стає реальною загроза „добровільного“ зречення престолу.

Для самої РПЦ відмова визнати правочинність дій Константинополя щодо України та розрив євхаристичних стосунків з Вселен-

ським престолом означатиме однією бічний вихід у розкол. А у подальшому – самоізоляцію від світового православ'я, втрати своїх єпархій щонайменше у Білорусі та Молдові.

Для України визнання помісного статусу її православної Церкви теж означатиме певне суспільне збурення. Перед усім через категоричне і агресивне несприйняття такого акту з боку певної частини вірян РПЦ в нашій країні, особливо поміж населених монастирів. РПЦ провокуватиме силове протистояння.

У цьому контексті є важливою заява Президента України про те, що держава захистить тих вірян РПЦ, які після набуття канонічності Українською Православною Церквою, перейдуть до неї, від агресії з боку Московського Патріярхату.

Помісний статус УПЦ неможливо надати без визнання Константинопольським Патріярхом незаконності і безпідставності накладен-

ня Архиєрейським Собором РПЦ, у 1992 році, анатем на, тоді Митрополита, Філарета та усіх, хто співслужить з ним. Безчинність цього акту має бути визнаною від самого моменту проголошення, як і „супутніх“ попередніх рішень щодо незаконного позбавлення Владики Філарета усіх ступенів священства.

Це дасть можливість визнати благодатними усі таїнства, здійснені у Київському Патріярхаті, що завершить коло цілковитого відокремлення давньої Київської Церкви від Москви.

До речі, Константинопольська Церква не визнала анатем РПЦ щодо Івана Мазепи. У вигнанні він причащався та сповідався священникам Вселенського Патріярхату, а згодом і був похований за православним чином.

„Українська правда“

Костянтин Матвієнко – політичний експерт, Київ.

АРКА
Вишиванки, хустки, нитки,
тканина до вишивання, рушники,
коралі, пояси, кераміка, різьба
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: 212-473-3550

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.
Tel.: 480-207-7070
e-mail: eugenemaria1968@gmail.com

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Tel.: 973-292-9800 ext. 3035
e-mail: mdrich@unamember.com

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
• книжки (в твердій і м'якій оправах)
• журнали (з експедицією, або без)
• канцелярські друки
• весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)
**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

Selfreliance
Federal Credit Union

**3.034%
APY***

**1 річний
ШЕР СЕРТИФІКАТ**

**ПРОПОЗИЦІЯ
ОБМЕЖЕНА
МАКСИМУМ ДО
\$100,000
НА ЧЛЕНА**

*APY - Annual Percentage Yield is accurate as of 09/23/2018. A minimum deposit of \$500.00 is required. A maximum amount of \$100,000.00 per member is allowed for this promotion. Dividends are compounded quarterly; accrue on daily balance; and will be credited quarterly by adding the dividends to the principle. The APY is based on an assumption that dividends will remain in the account until maturity. Withdrawal before maturity subject to penalty and will reduce earnings. Upon maturity, the term share certificate will not renew. The entire balance will be transferred to the regular share account. Limited time offer may be withdrawn any time without notice. Please see our Truth-in-Savings Disclosure for additional information, or call our Member Services Department.

SELFRELIANCE.COM

26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091 586-757-1980
11838 Jps. Campus, Hamtramck, MI 48212 313-366-0055
7345 Orchard Lake Rd., West Bloomfield, MI 48322 248-487-0330

973-373-7839 973-373-7839
201-795-4061 201-795-4061
973-887-2776 973-887-2776

734 Sandford Ave., Newark, NJ 07106 773-589-0077
558 Summit Ave., Jersey City, NJ 07306 847-359-5911
60-C N. Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981 630-307-0079

5000 N. Cumberland Ave., Chicago, IL 60656 773-589-0077
136 E. Illinois Ave., #100, Palatine, IL 60067 847-359-5911
302 E. Army Trail Rd., Bloomington, IL 61708 630-307-0079

Home Office: 2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 60622 773-328-7500

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Олена Бойко щедро підтримує УКУ

Петро Ткачин

ЛьВІВ. – „Для мене найважливішим є підтримка молоді, яка хоче вчитися“, – цими словами меценатка Олена Бойко з США підтвердила підставу своєї довголітньої діяльності та підтримки Українського Католицького Університету (УКУ) і Семінарії Святого Духа у Львові. Головними пріоритетами О. Бойко є стипендії для молодих семінаристів та розвиток філософсько-богословського факультету УКУ.

Ще в 1970-их роках родина Бойків фінансово підтримувала навчання семінаристів з діаспори, які вчилися в Інсбруку та Римі. Після відновлення Львівської Богословської Академії у Львові родина розгорнула свою діяльність і співпрацю з засновниками Української Католицької Освітньої Фундації в Чикаго.

О. Бойко народилася у Львові у 1943 році. З наближенням радянської влади її батько Михайло Бойко вирішив рушити на Захід. Сім'я опинилась в Німеччині, де народилися сестра Ліда і брат Богдан. Від 1945 до грудня 1949 року жили в таборі в Регенсбурзі. В Австрії і Німеччині відкрили багато таких таборів для переміщених осіб з України. Тато працював в бюро Християнської Асоціації Молодих Людей (YMCA – Young Men's Christian Association), а також був активним членом Пласту. Зимою 1949

року родина емігрувала до США при допомозі одного клясника батька о. Антіна Борси, пароха церкви св. Михайла в Нью-Гейвені, Коннектикат.

„Ми прибули до США з двома скринями, самотні, без ширшої родини, то казали про себе: „П'ятка бойків в Америці“.

Батько М. Бойко походив з села Запитів біля Львова. Навчався в Богословській Академії від 1933 до 1938 року за стипендію Митрополита Андрея Шептицького. Тато започаткував традицію пожертв на відновлену Львівську Богословську Академію, бо відчував велику відповідальність до академії, яка дала йому освіту. У 1997 році він ініціював створення одного з перших постійних фондів для підтримки східно-християнських студій, який після його відходу у вічність був доповнений даром з його спадку та пожертвами від родини.

Сьогодні цю традицію продовжує О. Бойко, жертвуючи на УКУ. Вона також щороку є спонсором семінариста, котрий навчається в Духовній семінарії, і дуже задоволена, що має можливість виховувати нове покоління.

Три роки тому О. Бойко заснувала в пам'ять своїх батьків Михайла і Ірени Бойко постійний дослідницький фонд в розмірі 250 тис. дол. для підтримки науково-дослідницьких напрямків, які є стратегічними для УКУ і Церкви. До цих пріоритетних програм належить українське католицьке

Олена Бойко (праворуч) з сестрою Лідою і братом Богданом на бенкеті Українського Католицького Університету в Арлінгтоні, Вірджинія, у 2015 році. (Фото: SK Studio Photography)

богослов'я.

„Я впевнена, що представники моєї родини – племінники-американці Джинні і Михась Бойко також допомагатимуть УКУ в пам'ять про дідуся і бабцю. Вони дуже люблять Україну і продовжать нашу справу“, – вважає О. Бойко.

Школа української мови діє вже 16 років

Оксана Левантович

ЛьВІВ. – Уже 16 років поспіль приїжджають в Школу української мови та культури в Українському Католицькому Університеті (УКУ) політологи, дипломати, історики, студенти та навіть школярі.

Ідея школи зародилася у 2002 році, коли до УКУ приїхала група студентів з Канади, які хотіли вивчати українську мову. На той час Назар Данилків, теперішній директор школи, був студентом, а долучився до програми в 2005 році, працював репетитором та одночасно допома-

гав з організацією. У 2016 році він став директором школи (до цього часу її очолював Роман Васків, який сьогодні допомагає УКУ із США). За керівництва Н. Данилківа школа розширила свою діяльність, продовжує зростати кількісно і якісно.

У тому ж 2005 році до команди долучилася викладачка Мар'яна Бурак, яка в 2008 році стала академічною директоркою школи. У 2010 році команда школи вирішила удосконалити навчальний матеріал, зробити його більш інтерактивним і водночас доступним для учасників із різним рівнем знання української мови та видати серію навчальних комплексів. Комплекс „Яблуко“ складається з підручника, зошита, ігрових додатків та аудіоматеріалів.

Наступний виклик – пошук викладачів української мови, які володіли б сучасною методикою викладання мов. Допомогли добровольці Корпусу Миру США. Особливо дієвою є „Карпатська програма“, яку пропонує школа. Перші два тижні літнього семестру учасники проводять у Карпатах.

Окрім занять із викладачами, учасники мають окремі заняття з

українськими студентами, з якими вони практикують мову, виконують завдання, читають, спілкуються. Це добре й для студентів, частина з яких згодом долучається до школи вже як викладачі і навіть стає співавторами підручників.

У школі читають лекції з історії України, політології, економіки, розвитку комп'ютерної освіти. Щоб удосконалювати програму, організатори школи після кожного тижня збирають відгуки студентів.

За 16 років Школа навчала дипломатів із США, Канади, Польщі, Великобританії, Франції та Японії. Приїздили історики, політологи та соціологи, які вивчають Східну Європу. Були студенти з Колумбійського і Мишиганського університетів США та Університету Монаша в Австралії.

До школи потрапляють учасники різного віку: наймолодшому студенту було вісім років, а найстаршому – 82. Це був о. Мануель з Португалії, який познайомився з двома монахинями-українками, які надіслали отцеві вітальню листівку з Різдом й о. Мануелю стало прикро, що він не може прочитати вітання. Після навчання у Школі учасники продовжують зустрічатися, спілкуватися та розповідати про навчання своїм друзям.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК)
є на списках Федеральних і Штатних Кампаній
та Кампаній окремих околиць

В цих часах, поширеної суспільної відповідальності коли по цілм світі є наголос на добродіяльність, працедавці від малих корпорацій до федерального уряду, звертаються до своїх працівників жертвувати на характерні цілі та публічно дякують за їхню жертвенність.

ЗУАДК тепер у своїм 74-ім році гуманітарної допомоги українцям в потребі, одержує і перевіряє все більше потреб допомоги кожного року, і завдяки жертвенності Української Американської громади, має змогу призначити, ухвалити і роздати більше \$6,000.00 + місячно потребуючим. В додатку, це Ваша жертвенність фондує багато постійних програм, як наприклад: Голодні Кухні, Дідусь і Бабуся, Свічка Надії, Пізнай Свій Рідний Край, Іду з Дитинства до Тараса, роздача інвалідських візків, літні табори для сиріт та дітей з багатодітних родин; наглу допомогу в разі аварії чи повені, допомогу старшим і немічним та допомоги сиротинцям і інтернатам. В додатку, Ваша жертвенність допомогла соткам раненим Українським воїнам та родинам тяжко поранених або загиблих воїнів.

ЗУАДК – UUARC знаходиться на списках

Combined Federal Campaign (CFC) #11187,
Independent Charities of America (ICA)
або **Human Care Charities of America (HCCA),**
State employee campaigns
а також на списках
the United Way.

Звертайтеся до United Way вашої околиці і, якщо з невідомих причин не можете знайти нас, впишіть організацію ЗУАДК під назвою *United Ukrainian American Relief Committee, Inc.* та адресу *1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111.* Інформація про ЗУАДК є поміщена на www.uuarc.org.

Якщо Ваш працедавець заохочує на добровільні датки, просимо не забувати про ЗУАДК, який допомагає українцям у потребі. Через Вашого працедавця Ви не тільки жертвуєте допомогу потребуючим, але й визначаєте **ЗУАДК** міжнародним PVO (private voluntary organization), неприбутковою організацією (Non-governmental organization).

Учасники Школи української мови та культури цього року в Українському Католицькому Університеті. (Фото: Сергій Кравець)

Патріарх Філарет...

(Закінчення зі стор. 1)

з вітальними словами звернулися президент Музею Лідія Ткачук та секретар Вікаріату УПЦ Київського Патріархату в США і Канаді протоєрей Віктор Полярний.

З доповіддю виступив Патріарх Філарет. Наприкінці зустрічі він відповів на запитання присутніх.

15 вересня на запрошення Генерального консула України в Чикаго Лариси Герасько Патріарх Філарет відвідав Генеральне консульство та освятив будівлю консульства.

В цей же день патріярша делегація відвідала храм св. Покрови УПЦ Київського Патріархату в Чикаго. Голова громади Дмитро Костюк хлібом-сіллю, привітав патріярха, а настоятель парафії о. Анатолій Басараб запросив його до храму очолити Богослужіння та помолитися за український народ.

15 вересня парафія храму св. апостола Андрія Первозваного у Блумінгдейлі, що є катедральним собором Вікаріату УПЦ КП у США та Канаді влаштувала бенкет, присвячений 1030-літтю хрещення Руси-України та 100-літтю УПЦ в США.

Настоятель катедри о. В. Полярний привітав Патріярха Філарета і запросив до храму. Після зустрічі з духовенством та запрошеними гостями в конференційній залі патріярша делегація перейшла до Українського Культурного Центру. Урочистості очолив Патріарх Філарет.

Почалася святкова програма внесенням до залі американського й українського прапорів та співом гімнів обох держав. Голова громади Іван Яресько привітав Патріяршу делегацію та всіх гостей і запросив церковний хор під проводом Тараса Руденка до молитви.

І. Яресько запросив хвилиною мовчанки вшанувати всіх тих, що вже перейшли до Царства Небесного, і ведуча Ольга Сорока запросила настоятеля о. В. Полярного до вітального слова. Також виступили представник дирекції Української Федеральної Кредитової Спільки „Самопоміч“ Віктор Войтихів, голова Фондації „Спадщина“ Тарас Дрозд, Генеральний консул Л. Герасько, протоєрей Ярослав Мендюк від Української католицької церкви Непорочного Зачаття в Палатайні, Ілиной.

Учасники бенкету мали можливість насолодитися виступами танцювального колективу „Горлиця“ (керівник – член Спільки хореографів України ім. Павла Вірського В'ячеслав Тихонов), парафіяльного хору Свято-Андріївського собо-

Зустріч в Чикаго з Патріяршою делегацією (зліва): Консул Євгеній Дробот, Ліда Трухла, о. Олександр Трофимлюк, Митрополит Епіфаній, Патріарх Філарет, о. Віктор Полярний, паніматка Валентина Полярна, Архiepіскоп Євстратій, Генеральний Консул Лариса Герасько, о. Михайло Лецишин, Іван Яресько. (Фото: Олександр Федорчук)

ру (керівник Тарас Руденко), бандуриста, лавреата конкурсів й учасника музичних фестивалів в Європі й Америці Івана Шміла й паламаря Свято-Андріївського собору Олега Чорнія.

Зі словом про історичний шлях Українського Православ'я та перспективи швидкого постання в Україні Єдиної Помісної Православної Церкви до присутніх звернувся Патріарх Філарет. Наостанок він нагородив парафіян собору церковними нагородами за їхній внесок у розбудову Київського Патріархату на теренах США орденами святого рівноапостольного князя Володимира II ступеня – Івана Деркача, д-ра Василя Трухлого та Тараса Кохно, орденами святого рівноапостольного князя Володимира III ступеня – Миколу Міщенка та Володимира Братківа. Завершився вечір співом духовного гімну „Боже, великий, єдиний“.

16 вересня Патріарх Філарет в ознаменування 1030-річчя хрещення Київської Руси-України завершив урочисту Літургію в катедральному соборі св. апостола Андрія Первозваного у Блумінгдейлі. Йому співслужили Митрополит Епіфаній, Архiepіскоп Євстратій. Співав хор парафії під керівництвом Т. Руденка.

За розбудову УПЦ в США Патріарх відзначив церковними нагородами активних парафіян, зокрема орден святого рівноапостольного князя Володимира II ступеня отримав І. Яресько.

Після Літургії була відслужена Панахида за спокій душ жертв Голодомору 1932-1933 років. У Богослужінні взяли участь декан околиці Чикаго УПЦ в США про-

тоєрей Богдан Каленюк та духовенство Української Католицької Церкви: протоєрей Богдан Налісник, Мирон Панчук, Ярослав Мендюк, Олег Кривокульський та Сергій Ковальчук.

Відзначення 85-их роковин Голодомору-геноциду продовжились біля пам'ятника загиблим під час Великого голоду та в аудиторії Свято-Андріївського собору.

17 вересня Патріарх Філарет очолив конференцію настоятелів та голів управ парафій Вікаріату УПЦ КП в США та Канаді. Протоєрей В. Полярний звітував про діяльність Вікаріату за останній рік. Були заслухані доповіді про поточний стан та перспективи розвитку патріярших парафій у США.

Візита Патріяршої делегації завершилася обідом, який приготували членки Сестрицтва св. Софії при парафії св. Андрія Анна Шемків, Люба Сав'юк, Люся Покотило, Світлана Трістан, Оксана Годжур, Марія Яресько, Наталія Скочиліс, Ніна Главчев, а М. Яресько та Міля Челяк виставили чудові квіти в храмі та під час урочистостей.

Цього ж дня патріярша делегація з участю І. Яреська відбула до Вашингтону, де 18 вересня Патріарх Філарет зустрівся з американським політиком-республіканцем, Сенатором США від штату Огайо Робертом Портманом. Патріарх висловив подяку сенаторові за постійну підтримку України та вручив високу церковну нагороду – орден святого рівноапостольного князя Володимира II ступеня.

Також Патріарх Київський мав зустріч із Віце-президентом США у 2009-2017 роках, відомим американським політиком Джозефом Бай-

деном, який наголосив на важливості постання в Україні Єдиної Помісної Православної Церкви для утвердження державності та висловив подяку владі за його працю з поширення духовності в українському суспільстві, допомоги українському війську, боротьби з корупцією.

Патріарх подякував Дж. Байдену за багаторічну постійну підтримку України та нагородив його орденом святого рівноапостольного князя Володимира Великого II ступеня.

Патріярша делегація відвідала Посольство України в США на запрошення Посла Валерія Чалого. Турботами Посольства була організована зустріч владики з українською громадою.

Посол нагородив владика Почесною грамотою Посольства України в США. Патріарх Філарет розповів присутнім про сучасний стан УПЦ КП та перспективу визнання автокефалії Українського Православ'я. Патріарх нагородив В. Чалого орденом святого рівноапостольного князя Володимира Великого II ступеня. На честь візиту Патріярха Філарета до США Посольство влаштувало прийняття.

19 вересня Патріарх Філарет відвідав Державний департамент США, де з участю Посла В. Чалого мав зустріч із помічником Державного секретаря США у справах Європи і Євразії Весом Мічелом, під час якої були обговорені питання підтримки України в забезпеченні свободи, демократії, вільного сповідання віри, відстоюванні територіальної цілісності, а також значення для національної безпеки України постання Незалежної Православної Церкви.

Патріарх Філарет виступив з публічною лекцією в Атлантичній Раді – впливовій неурядовій організації США, котра переважно займається міжнародними відносинами атлантичної спільноти.

Організатором і модератором став директор Євразійського центру Атлантичної ради Джон Гербст, колишній посол США в Україні.

Почути патріярше слово прибули численні експерти, дипломати та журналісти, зокрема представники Державного департаменту США, посольств Литви, Польщі, Російської Федерації, Румунії, України, Фінляндії, Комісії з питань міжнародної релігійної свободи, Міжнародного комітету Криму, Центру стратегічних і міжнародних досліджень, журналісти та інші.

Хор церкви св. Андрія під проводом Тараса Руденка.

Зона бурхливості

(Закінчення зі стор. 2)

Росії, а й підтримує Україну в МВФ, а також виступає проти будівництва „Північного потоку-2“.

Хоча поляки й звинувачують українців у шантажі, вищевикладену позицію польської сторони в Києві розглядають як тиск, як спробу змусити українську владу прийняти польську пропозицію — без жодних умов дозволити проводити ексгумаційні роботи в Україні. Судячи з настроїв в обох столицях, ніхто не збирається поступатися.

Поглиблення кризи вимагає від Києва вироблення стратегії щодо Варшави. Україні важливо продовжити процес формування національної ідентичності, де гідне місце посідає і пантеон національних героїв. Але в умовах російсько-української війни Києву настільки ж важлива й підтримка Варшави в протидії воєнній агресії та політичному тиску Москви.

Сваритися з Польщею в Україні хочуть найменше. Але й не готові жертвувати власною історичною пам'яттю. Сьогодні в Україні дотримуються позиції, що українці мають право на своїх героїв і на власне трактування історії, а зв'язки з партнерами і союзниками повинні будуватися на діалозі, а не на диктаті. При цьому в Києві припускають, що

Варшава, виходячи зі своїх інтересів, і далі підтримуватиме нашу країну в питаннях безпеки. У чомусь цей розрахунок виявився правильним.

Попри зростання у Варшаві невдоволення, покищо криза не впливає на стосунки двох країн у сфері безпеки й економіки. Підтримка України в питаннях безпеки та санкцій проти Росії досі триває, незважаючи на загострення через суперечки на історичну тематику. Теза „історичні питання не матимуть впливу на підтримку України“ досі актуальна. Але чи збережеться вона надалі?

Цілком імовірно, що в майбутньому польський уряд може піти шляхом угорців, які перешкоджають проведенню засідань комісії Україна-НАТО на високих рівнях.

Очевидно, що доти, доки правочентристська партія „Право і Справедливість“ (ПіС) перебуває при владі, двосторонні взаємини буде постійно лихоманити через відмінності в підходах двох країн до політики історичної пам'яті. А партія, яка зробила у внутрішньополітичній боротьбі одну зі своїх ставок на тему історії, при владі надовго.

Експерти і дипломати упевнені: позицій ПіС у польському суспільстві серйозно не похитне навіть відхід з посади керівника партії Ярослава Качинського. Політика, який є сірим кардиналом нинішньої польської влади. Політика, який не забуває про загибель свого брата пре-

зидента Леха Качинського. Політика, який не має ілюзій стосовно Росії і підтримує санкції проти Росії за агресію проти України. Політика, який багато зробив для того, щоб у Польщі визнали Волинську трагедію „геноцидом поляків, вчиненим українськими націоналістами у 1943-1945 роках“.

Цього літа у Польщі почастишали чутки про погіршення здоров'я Я. Качинського. І хоча його оточення о заявляє, що його ще рано відсилати на пенсію, у польському політикумі й мас-медіа почали обговорювати кандидатури його можливих наступників. Серед найбільш реальних претендентів називають Прем'єр-міністра Матеуша Моравецького, Міністра внутрішніх справ Йоахіма Брудзинського і Міністра юстиції Збігнева Зьобро. Дехто до цього списку додає і Міністра оборони Маріуша Бляска.

Найреальніші шанси стати наступним провідником ПіС має М. Моравецький — харизматичний політик, який позиціює себе представником молодого покоління поляків. Його серйозний недолік — відсутність підтримки з боку внутрішньополітичних структур — компенсується протекцією з боку Я. Качинського. При цьому очевидно, що відхід Я. Качинського буде не одномоментним: навіть після відставки з партійної посади сірий кардинал іще тривалий час опікува-

тиметься своїм протезе, прагнучи запобігти розколу в ПіС та падінню популярності партії.

Усі претенденти на роль наступника Я. Качинського дотримуються приблизно однакових ідеологічних поглядів. Та хоча у всіх кандидатів неоднозначне ставлення до України, М. Моравецький викликає в Києва найбільше занепокоєння. І не тільки тому, що має історичну освіту. Головна причина в тому, що на нього має великий вплив батько — Корнель Моравецький.

Колишній очільник „Солідарності, що бореться“, яка в 1980-ті роки боролася з комуністичним режимом, Моравецький-старший пропонує Варшаві змінити політичний вектор і виступає за зближення Польщі з Росією, оскільки це, мовляв, в інтересах його країни й Європи. Серед інших його ідей — пропаганда нових цінностей Європи, які не призводять до конфронтації, а об'єднують різні країни. Такими він вважає не права людини, а охорону здоров'я.

Загалом, побоювання Києва стосовно Моравецького-молодшого мають підстави. Малоімовірно, що при цьому політикові українсько-польські взаємини вийдуть з зони бурхливості.

„Дзеркало тижня“

Володимир Кравченко – журналіст-міжнародник, Київ.

Триває агресія...

(Закінчення зі стор. 1)

завданням.

Американські дослідники проаналізували тисячі твітів, опублікованих між 2014 та 2017 роками, та виявили, що значна кількість з тих, де йшлося про вакцинацію, були написані з російських акаунтів. Проплачені цією державою тролі та боти поширювали дискредитовані антивакцинаторські теорії, наприклад, що вакцини викликають аутизм чи вбивають людей.

Експерти нас застерегли, що Росія намагається знищити довіру до західних державних інститутів, зокрема в США та Європі, через поширення брехні та фейків у соціальних медіа. Кремль використовує

методи гібридної війни з метою підризу довіри до зусиль в області громадського здоров'я, націлених на підвищення рівня вакцинації населення в Україні та у всьому світі. Цей факт є наразі доведеним.

Маємо результати – лише за шість місяців 2018 року в Європі показники захворюваності на кір досягли рекордного рівня: захворіли 41 тис. людей, 37 з яких померли. Російські боти, тролі, проросійські ЗМІ та політики продовжують підризувати довіру населення України до вакцинації, внаслідок чого під час спалаху Україна очолює рейтинг країн з найвищими показниками захворюваності на кір. Для багатьох українців – це смертельний вирок.

Це що, новий підхід у політиці Росії, яка сіє протистояння задля підризу чесних та відкритих дискусій та дебатів в демократичних суспільствах?

З 2014 року російські війська та терористи-маріонетки вбили близько 11 тис. людей. Ми все ще не маємо доступу до українців на тимчасово окупованих територіях Криму, Донецької та Луганської областей. Проте незалежні спостерігачі підтверджують, що ці люди не мають доступу до медичних послуг. Ця проблема є особливо гострою для пацієнтів, які потребують постійного лікування та ліків, а саме – людей з діабетом, туберкульозом, ВІЛ/СНІД та іншими хронічними захворюваннями.

Україна зараз відчуває всю повноту гібридної війни Росії на собі, зокрема і в сфері охорони здоров'я. Але хибною є думка, що це проблема тільки України. Гібридна війна проти здоров'я

в Україні та у всьому світі – це невід'ємна складова війни Росії проти людства. Маленькі „зелені чоловічки“ здійснили окупацію Криму, а Росія це використала як зручне прикриття з метою заперечення своєї причетності до конфлікту, тоді як міжнародне співтовариство отримало відмовку для відкладання будь-яких рішучих дій у відповідь на порушення головних принципів, що регулюють міжнародні відносини, зокрема визнають державний суверенітет країн та недоторканість міжнародних кордонів.

Російська гібридна війна – це загроза для здоров'я людей. Міжнародна спільнота повинна діяти у відповідь впевнено та рішуче, перш за все визнавши Росію державою-спонсором тероризму та обмеживши її роль в Раді Безпеки ООН.

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Варо від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				

Сума вище \$1000 - Оплата 2%

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салями - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

Повідомлення для членів 277-го Відділу УНСоюзу

3 днем 1 жовтня 2018 року обов'язки секретаря 277-го Відділу перебрав новий секретар - **Мирон Колінський**

Просимо членів відділу звертатися у всіх справах членства та забезпечення страхівками та ануїтетами в УНСоюзі на адресу:

Mr. Myron Kolinsky
2200 Route 10
PO Box 280
Parsippany, NJ 07054

973-292-9800 ext. 3036 • kolinsky@unainc.org

DNIPRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Петро Порошенко...

(Закінчення зі стор. 3)

ливе і стає суспільство, ми маємо захищати Статут ООН, підтримувати його норми та принципи, вдаватися до рішучих заходів щодо відновлення справедливості.

Дозвольте мені бути відвертим – гарна мова Статуту нічого не варта, якщо його не дотримуються. Часу на розмови більше не залишилось, прийшов час діяти!

ООН повинна консолідуватися, адже здійснюються постійні спроби зруйнувати міжнародний порядок, заснований на правилах, і силою переглянути міжнародно визнані державні кордони. Це небезпечне падіння у прірву нецивілізованого світу, в якому відсутні жодні правила, має бути зупинено.

У зв'язку з цим виникає необхідність активізувати та посилити роль Генеральної Асамблеї у сфері міжнародного миру та безпеки.

З розповсюдженням конфліктів ми повинні забезпечити максимальну гнучкість та повноту порядку денного Генеральної Асамблеї, яка є єдиним всеосяжним і головним майданчиком формування політики. Саме тому Україна запропонувала включити пункт щодо „Ситуації на тимчасово окупованих територіях України“ до порядку денного поточної сесії Генеральної Асамблеї.

Державам-членам мають надаватися всі можливості для детального розгляду всіх нагальних питань, які потребують уваги міжнародної спільноти.

Як зазначила голова Генеральної Асамблеї, ми повинні „сприяти швидкому та ефективному реагуванню Генеральної Асамблеї на надзвичайні ситуації“.

Україна, як одна із віце-голів 73-ої сесії, готова надати цьому максимального сприяння.

Як держави-члени, ми наділили Раду Безпеки головною відповідальністю за підтримання міжнародного миру та безпеки.

Якими мають бути наші дії, якщо член Ради Безпеки з правом вето, використовує його, не для того щоб сприяти міжнародному миру та стабільності, а щоб допомогти собі уникнути відповідальності?

Настав час наголосити, що зловживання правом вето – це гальмо, що заважає нашій Організації діяти на повну силу.

Ми вважаємо, що прогрес у питанні реформи Ради Безпеки буде важливим внеском у триваючу в ООН широкомасштабні зміни. У цьому контексті ми підтримуємо започаткування міжурядових переговорів з метою узгодження тексту відповідного документу та готові конструктивно долучитися до цього процесу.

Ми також очікуємо, що поточна реформа в області підтримання миру та безпеки, ініційована Генеральним секретарем з підтримкою Генеральної Асамблеї, сприятиме підвищенню можливостей та швидкості Організації у питанні реагування на нові загрози для міжнародного миру та безпеки.

Україна повністю поділяє підхід генерального секретаря до миротворчої діяльності Організації у рамках концепції „Дії з підтримання миру“ (A4P). Це своєчасна можливість для держав-членів та керівництва ООН вжити заходів, спрямованих на реальні зміни у миротворчій діяльності ООН.

Идется саме про таку миротвор-

чу діяльність, по яку Україна зверталася до ООН ще у квітні 2015 року, коли я направив відповідного листа, підтриманого Верховною Радою України, на адресу голови Ради Безпеки, президента Генеральної Асамблеї та Генерального секретаря ООН.

Навіть після того, як ООН не вдалося запобігти агресії проти України, ми все ще сподіваємося на допомогу Організації у врегулюванні конфлікту шляхом розгортання багатонаціональної миротворчої місії на тимчасово окупованій території Донбасу. Місії з потужним мандатом та широким колом відповідальності, що сприятиме поверненню миру на українську землю. А не тієї, що допоможе заморозити конфлікт або закріпити присутність агресора та його поплічників на Донбасі. Ми серйозно розраховуємо на подальший прогрес у вирішенні цього важливого питання.

Врешті-решт, чітко відповідно до теми наших сьогоднішніх Загальних дебатів „Зробити ООН корисною для всіх людей“, саме за допомогою погодженої Радою Безпеки миротворчої місії, ООН може врятувати численні життя людей та запобігти їх подальшим стражданням.

Пані Голово,

Ми як ніколи налаштовані й надалі захищати кожний клаптик нашої землі від агресора. Крім того, ми продовжимо розглядати всі наявні можливості мирного вирішення конфлікту та відновлення територіальної цілісності України.

Дозвольте мені наголосити, що Україна завжди ставила на перше місце правові та дипломатичні шляхи врегулювання конфлікту.

Пріоритетними для нас є багатосторонні механізми – тому ми звернулися за підтримкою до ООН, ОБСЄ, Ради Європи та інших міжнародних організацій, форумів та форматів. Ми будемо дотримуватися цього підходу й надалі. Москва має відчувати силу міжнародного права.

Ми ініціювали низку справ проти російської сторони в міжнародних судах. У деяких з них вже досягнуто значних результатів. Зокрема, на початку 2017 року Міжнародний суд ООН наказав Росії скасувати заборону діяльності Меджлісу – представницького органу кримських татар в окупованому Криму. Проте Росія продовжує ігнорувати таку ухвалу, нехтуючи не лише своїми міжнародними зобов'язаннями, а й демонструючи зневагу до самого суду.

Ще один важливий елемент нашої справи в Міжнародному суді – це збиття у 2014 році літака МН17 та причетність Росії до цієї трагедії. Важливо, що Австралія та Нідерланди нещодавно приєдналися до зусиль України притягнути Росію до відповідальності за цей злочин.

Міжнародна спільнота вже вкотре закликає Росію визнати свою відповідальність та припинити деструктивні дії як в Україні, так й деінде. Ми знаємо, що правовий шлях є найбільш тривалим, але впевнені, що зрештою він дозволить нам добитися правосуддя.

Пані та панове,

Прошли майже чотири роки з того часу, як Росія здійснила спробу анексії та окупації Криму і міста Севастополь. За російської окупації Крим перетворився на військо-

ву базу, яка загрожує безпеці та стабільності всього Чорноморського регіону.

Ми впевнені, що зростаюча мілітаризація Криму заслуговує на пильну увагу та негайне реагування з боку Генеральної Асамблеї.

Агресивна політика Росії разом із зухвалим використанням летальної зброї посилює загрозу.

Саме тому під час цієї сесії Україна розраховує на вашу активну підтримку відповідної резолюції.

З першого дня незаконної окупації Криму кримські татари та етнічні українці піддаються репресіям та дискримінації. Зафіксовано безліч випадків убивств, катувань, переслідувань та арештів за сфабрикованими звинуваченнями.

Список заручників та жертв російського окупаційного режиму в Криму зростає майже щодня.

Здається, що бути українцем чи кримським татариним у сьогоdnішніх реаліях окупованого півострова є кримінальним злочином. Кримського фермера Володимира Балуха арештували та ув'язнили на п'ять років за піднесення українського прапора над власною оселею.

Кримський режисер Олег Сенцов знаходиться за ґратами виправної колонії на півночі Росії, відбуваючи 20-річний термін за сфабрикованими звинуваченнями. І Олег, і Володимир оголосили голодування на знак протесту, тож зараз вони балансують на межі життя та смерті.

Я глибоко ціную надзвичайний прояв підтримки та єдності по всьому світу в спробі визволити цих хоробрих людей.

На жаль, Кремль залишається байдужим до цих звернень міжнародної спільноти і багатьох представників російської інтелігенції.

Я закликаю країни-члени ООН докласти більше зусиль для того, щоб досягти поваги до прав людини в тимчасово окупованому Криму шляхом прийняття відповідної резолюції Генеральної Асамблеї ООН. Крім того, з початку російської агресії в 2014 році окупанти утримують на неконтрольованій території Донбасу десятки українців. Український солдат Сергій Глондар ніколи не бачив свою наймолодшу доньку, адже три з половиною роки знаходиться в полоні.

Усі українські пропозиції обміняти російських громадян, засуджених за злочини проти суверенітету та територіальної цілісності України, на українських, яких тримають як політв'язнів, цілком ігноруються.

Це черговий приклад безвідповідальності Росії: спочатку підбурювати і надсилати своїх громадян на цю війну, а пізніше просто покинути їх на призволяще.

Ось головна риса сучасної Росії – їм байдуже.

Їм байдуже щодо страждань.

Їм байдуже щодо правди.

Їм байдуже щодо закону.

Вони думають, що їх військова міць та статус в ООН дають на це право.

Ми – ті, хто має довести, що вони помиляються. Ми – ті, хто має змусити їх не бути байдужими.

А інакше, навіщо ми тут зібралися? Інакше, в чому різниця між світом „до“ ООН та світом після створення ООН?

В цілому, Україна завжди вважала захист прав людини одним з наріж-

них каменів діяльності ООН.

Неможливо досягти стабільного миру та безпеки у відриві від питань щодо прав людини.

Таким чином, ми підтримуємо зусилля повернути питання прав людини до Ради Безпеки ООН та сприяти тісній співпраці між усіма органами ООН, залученими до цього.

Пані та панове,

Моя країна виконує зобов'язання за Порядком денним у сфері сталого розвитку на період до 2030 року та Цілями сталого розвитку.

У другому кварталі 2018 року українська економіка зросла на 3.8 відс. у річному вимірі. Зростання відбувається десятити квартал поспіль – це точно сталий тренд. Зростання ВВП було зумовлене макроекономічною стабілізацією, покращенням інвестиційного клімату та оздоровленням банківського сектора.

Україна демонструє найкращі темпи зростання серед ринків, що розвиваються.

Попри спрямування майже 6 відс. ВВП на сектор безпеки та оборони, в економічному, соціальному та політичному житті України відбуваються докорінні зміни.

Ми цілеспрямовано впроваджуємо низку прогресивних реформ – від реформи судової системи, освіти, охорони здоров'я до впровадження децентралізації та боротьби з корупцією. У 2019-2021 роках у зв'язку з членством в Економічній і соціальній раді ООН на Україну буде покладено важливу відповідальність.

Базуючись на своєму нещодавньому значному досвіді, моя країна докладе зусиль для зміцнення ролі Ради в процесі впровадження та огляду виконання Порядку денного у сфері сталого розвитку на період до 2030 року, насамперед в умовах конфлікту та постконфліктного відновлення.

З-поміж 17 Цілей сталого розвитку Україна, зокрема, вітає ініціативи ООН, спрямовані на подолання голоду у світі.

Сьогодні, в умовах, коли майже 850 млн. людей недоїдають, моя держава не може стояти осторонь та готова запропонувати допомогу для вирішення питань продовольчої безпеки у світі.

Україна, як ніхто інший, знає ціну цій трагедії.

У листопаді ми вшановуватимемо 85-ті роковини одного з найбільш страшних злочинів ХХ ст. – Голодомору або масової смерті від голоду, штучно організованого в Україні сталінським режимом. Він забрав життя багатьох мільйонів українців. У цьому зв'язку хотів би поновити свій заклик до Асамблеї вшанувати одну з найбільших трагедій в історії людства шляхом прийняття відповідної декларації.

Пані Голово,

Наша Організація потужна рівно настільки, наскільки ми їй це дозволяємо. Відтак, наша повна підтримка та міцна політична воля необхідні для того, щоб діяльність ООН відповідала реаліям сучасного мінливого та неспокійного світу. Як Ви цілком слушно зазначили це в темі цьогорічних дебатів Генеральної Асамблеї ООН „корисною для всіх людей“. Нашим завданням та спільною відповідальністю є збільшити можливості ООН для реалізації нею наших очікувань.

Зробити це завдяки глибокому лідерству, заснованому на спільних цінностях – свободі, верховенстві права та терпимості.

Дякую за увагу.

Join Us For Our Grand Opening Celebration • November 3, 2018

The New Way to Do Your Banking!

MAIN OFFICE - 851 Allwood Road,
Clifton, NJ 07012 • 973 471 0700

Botany Village - 237 Dayton Ave.,
Clifton, NJ 07011 • 973 772 0620

Pre-Grand Opening CD Specials

Open Your CD Today!

www.novafcu.com

Like us at facebook.com/NOVAFCU

Annual Percentage Yield. To open a Term Share Certificate, you must have an established Shares Account/Savings Account. A minimum balance of \$5,000.00 is required to open an account. Early withdrawal penalties may apply. Other Rules and Restrictions may apply. Additional Restrictions and Requirements may apply to Minor and Custodial accounts. Rates are effective September 19, 2018 and are subject to change.

60 Month Share CD

3.25% APY*

60 Month IRA CD

3.30% APY*

„Знаряддя егоїстичної...”

(Закінчення зі стор. 1)

можна відпустити на волю українську душу! Вони дуже добре розуміють, що значить, коли державний і духовний центри збігаються. Це розумів ще Іван Калита, переносючи митрополічу резиденцію з Володимира до Москви. Оточивши себе не військовими, а церковними діячами, великий князь усвідомлював, що фізична сила, сила зброї, додається йому, коли буде освячена Церквою, тобто поєднається з силою духу.

І Російська Православна Церква таки послужила Російській імперії – протягом усієї її спільної історії, послужила вірно-сліпо, ніколи, ні разу не з'ясовуючи справжніх намірів держави, її самоцільного і безперервного завоюництва. Москва державна і Москва церковна в такій мірі діяли заодно, що занепад першої мусить означати і занепад другої.

Історія нарешті виявила два різні християнські змісти: український, відкритий до людства і його духовних надбань, готовий перейняти все істинно універсальне, загальнолюдське, і другий, цілком протилежний зміст московства – антихристиянську самодостатність, котра переросла у ворожість до світу.

Рівно 130 років тому, влітку 1888-го, визначний російський релігійний мислитель Володимир

Соловйов, по мамі-українці – правнук нашого Григорія Сковороди, читав у Парижі доповідь „Російська ідея”. Цитуємо звідти пару характерних речень:

„...Щоб пізнати російську ідею, треба запитувати не те, що робить Росія через себе і для себе, але що вона повинна зробити в ім'я християнської засади, яку вона на словах визнає; що вона повинна зробити для добра всього християнського світу, частиною якого вона нібито є. Вона повинна, аби справді виконати свою місію, всім серцем і душею ввійти у спільне життя християнського світу і віддати всі свої національні сили на здійснення, у згоді з іншими народами, тієї досконалої і вселенської єдності людського роду, незмінну основу якої дано нам у Церкві Христовій. Але дух національного егоїзму не так легко віддає себе в жертву. В нас цей дух знайшов способи утвердитись... Не лише визнається, що російський народ є народ християнський, але пихато підкреслюється, що він – християнський передусім, і що Церква є істинною основою нашого національного життя. І все це тільки для того, щоб стверджувати, що Церкву маємо винятково ми, і що ми маємо монополію на віру і християнський чин. В такий спосіб Церква, яка насправді є непорушною скелею вселенської єдності і солідарності, стає для Росії паладіумом вузького національного партикуляризму, а нерідко навіть – зна-

ряддям егоїстичної і ненависницької політики”.

В. Соловйов висловлює певність, що національною, тобто центр якої збігається з державним, Церкві корисно бути в часи зформування і визрівання нації, а вже коли держава зміцнить себе до такої міри, що пробуватиме ставити себе над суспільством, то Церква, щоб далі виконувати свою місію, мусить перемістити свій центр поза державу. Тобто мова тут – про вселенську єдність Христової Церкви.

„Але в нас істини бояться, – говорить далі В. Соловйов, – саме тому, що вона католична, тобто вселенська. Будь-що хочуть мати свою особливу релігію, свою російську віру, свою імператорську Церкву. Вона не є цінною сама по собі, за неї тримаються як за атрибут і санкцію виняткового націоналізму. Проте ті, що не бажають пожертвувати своїм національним егоїзмом задля вселенської істини, не можуть і не повинні називатися християнами”.

Антихристиянським ненависництвом Москва віддячилася Києву, звідки, починаючи від Переяслава, висмоктувала творчі сили, духовні та інтелектуальні. Великодушні українці й добровільно йшли рятувати темну Росію, засновуючи там школи, друкарні, монастирі, тобто помагали Москві почувитися „третім Римом”. Марна справа! Перейняти від ординців віроломство і лицемірство нікуди не поділися: скориставшись з загарбання Константинополя турками, у 1685 році Москва, вже не питаючи згоди Вселенського Патріарха, самочинно призначила свого митрополита на київський престіл, а наступного року Діонісій Константино-

польський не встояв перед московськими „православними купцями” – продав Київську дочірню Церкву за „три сорока соболів і двісті черв'яків”.

Що було далі – відомо: цар Петро I скасував успадковану Україною від Візантії соборність православної Церкви, заснувавши Синод, котрий вже нічим не відрізнявся від жандармського департаменту. Звідти й почалася невиліковна російська духовна хвороба.

Тим часом український варіант християнства розвивався в душі мирянсько-церковної соборності. З огляду на високу релігійну розвиненість давніх русичів-українців, канонічне належання Києва до Константинополя не тягнуло за собою будь-якого втручання у церковне життя тодішньої України. Навіть в обранні єпископів прості віруючі брали безпосередню участь. Кажучи словами Митрополита Іларіона (він же – видатний український мовознавець Іван Огієнко), „...історія Української Православної Церкви має виразно інший характер, як така ж історія Церкви других народів, – наша історія народу й історія нашої Православної Церкви міцно зіллялися в одне нерозривне ціле”.

Свобідне, в душі і вірі, поєднання Церкви з народом дає зовсім іншу життєву якість, ніж підпорядкування і поглинення Церкви державою.

Може, саме ця єдність Церкви і українського народу є надійною запорукою християнського сумління і доброчестя – тих внутрішніх якостей, котрих позбавлена одержавлена російська Церква, ставши знаряддям ненависницької політики Москви.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в **BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

VARSHAVSKY MONUMENTS

862-812-7086

E-mail: VarshavskyMonuments@gmail.com

ПАМ'ЯТНИКИ — МАВЗОЛЕЇ

Великий вибір граніту

Індивідуальний дизайн

Гравірування на граніті

Керамічні фотографії на пам'ятники

Замовлення, виготовлення і встановлення в штатах NJ/NY/PA

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA

З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Ділимося сумною вісткою з рідними
і приятелями, що 24 вересня 2018
року, проживши 90 років, відійшов
у Вічність наш найдорожчий
Муж, Батько і Дідусь

св. п.

Мирон Осип Ярошевич

нар. 28 жовтня 1927 року, Перекопане, біля Перемишля.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	Дарія
діти	Христина (Ярошевич) Шварц
	Мирон Олександр з дружиною Танею Совгуть
внук	Данило Совгуть
братова	Лідія Ярошевич з родиною
ближча і дальша родина	в США й Україні

Панахида відбулася 28 вересня 2018 року в похоронному заведенні Музики в Чикаго.

Похоронні відправи відбулися 29 вересня 2018 року в церкві свв. Володимира і Ольги, а опісля на цвинтарі св. Миколая в Чикаго.

В 40-ий день відходу у Вічність, 2 листопада 2018 року о годині 8-й ранку буде відправлена поминальна свята літургія в церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаго.

Для вшанування пам'яті Покійного, бажаючі можуть скласти пожертви на підтримку:

UCEF (Ukrainian Catholic Education Foundation),
2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622

Ukrainian Institute of Modern Art,
2320 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622

Plast Chicago
(c/o Daria Jarosewich, 206 56th Street, Downers Grove, IL 60516)
In memo print "IMO Myron Jarosewich"

Вічна йому пам'ять!

First time homebuyer?

**10% down
NO PMI**

Rates as low as 3.49% APR*
on Fixed Rate Loans.

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org
Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636
UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097
ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458
LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

SRNYFCU NMLS# 699320

**10% down-payment required; 1-4 family owner occupied; no points; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.*